

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2020/1 LSF 156 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om fremme af energibesparelser i bygninger og af lov om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser (Gennemførelse af dele af klimaaftalen, bemyndigelse til sammenkædning af finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser og udsættelse af frist for anmodning om udbetaling af tilskud, hvortil tilsagn allerede er meddelt)

Ministerium: Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet

Journalnummer: Klima-, Energi- og Forsyningsmin.,
Energistyrelsen, j.nr. 2020-10110

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om fremme af energibesparelser i bygninger og af lov om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser

(Gennemførelse af dele af klimaaftalen, bemyndigelse til sammenkædning af finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser og udsættelse af frist for anmodning om udbetaling af tilskud, hvortil tilsagn allerede er meddelt)

§ 1

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1234 af 24. august 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, nr. 4, indsættes efter »energieffektiviseringer«: »samt reduktioner i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse hermed«.
2. I § 5, stk. 2, ændres »rådgivende Energispareråd« til: »råd«.
3. I § 7, stk. 1, nr. 3, ændres »overvejende i procesenergi« til: »i det endelige energiforbrug«.

§ 2

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019, som ændret ved § 2 i lov nr. 739 af 30. maj 2020, foretages følgende ændring:

1. Efter § 2 a indsættes:

»§ 2 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser, samt regler i relation hertil, herunder definitioner, undtagelser og bagatelgrænser.«

§ 3

I lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, foretages følgende ændring:

1. I § 5, stk. 5, ændres »2021« til: »2023«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1 Ændring af energispareloven
 - 2.2 Ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger
 - 2.3 Ændring af lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om op-hævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Ændringer som følge af klimaaftalen
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Ændring af energispareloven vedrørende Energisparerådet
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Udsættelse af frist for anmodning om udbetaling af tilskud
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klima- og miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets del om ændring af lov om fremme af energibesparelser, jf. lovforslagets § 1, fremsættes som led i gennemførelse af dele af Klimaaftalen fra 22. juni 2020. Lovforslagets del om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovforslagets § 2, fremsættes for at implementere bygningsdirektivets artikel 10, stk. 6, i dansk ret. Lovforslagets del om forlængelse af en overgangsbestemmelse for udfasning af VE til proces-ordningen, jf. lovforslagets § 3, fremsættes med henblik på at udsætte fristen for indgivelse af anmodning om udbetaling af tilskud, hvortil tilsagn allerede er meddelt.

For at understøtte målet om en 70 pct. reduktion af udledningen af drivhusgasser i 2030 blev Klimaaftale for energi og industri m.v. (herefter klimaaftalen) indgået den 22. juni 2020 med Folketingets partier på nær Nye Borgerlige. Til opfølgning af klimaaftalen og en fremadrettet fokusering af målsætningen

på klimaområdet foreslås lovens formålsbestemmelse tydeliggjort ved udtrykkeligt at nævne tilskud til tiltag til reduktion i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse med energibesparelser og energieffektiviseringer. Derudover foreslås i forlængelse af klimaaftalen og tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, at hjemlen til at kunne give tilskud til virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på energibesparelser og energieffektiviseringer, ikke længere bliver begrænset til projekter med henblik på energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi. Dermed vil tilskud kunne gives til reduktion i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse med energibesparelser- og energieffektiviseringsprojekter i det endelige energiforbrug, uden at tilskudsmuligheden begrænses af krav om en bestemt andel af sparet procesenergi skal ske i forbindelse med projektet.

Det vurderes, at Energisparerådets navn, som er fastsat ved lov, ikke bør være fastlagt på lovniveau, men at ministeren af egen drift eller eventuelt efter indstilling fra rådet selv har mulighed for at give det et andet navn, der vurderes at være bedre egnet til at afspejle energibesparelsernes aktuelle fokusområde. Dette foreslås derfor ændret.

Lovforslagets § 2 omhandler implementering af bygningsdirektivet. Med ændringen af bygningsdirektivet i 2018 indførtes der således i artikel 10, stk. 6, krav om, at Danmark og de øvrige medlemsstater skal sammenkæde nye offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Finansielle foranstaltninger kan f.eks. være direkte støtte, afgiftsfritagelser eller andre skattefordele, som giver modtageren en økonomisk fordel. Medlemsstaterne skal endvidere i deres nye finansielle foranstaltninger indarbejde minimum ét af de fem kriterier, som fremgår af bygningsdirektivet, jf. nærmere nedenfor under afsnit 3.3.1. En støttemodtager skal således opfylde det eller de kriterier, som fastsættes af den relevante myndighed, for at kunne modtage offentlig støtte til energieffektive renoveringer i bygninger. Dermed understøttes det, at der ved offentlig støttede projekter i højere grad realiseres energibesparelser, og at bygningsmassens samlede udledning af CO₂ dermed reduceres.

Formålet med lovforslagets § 2 er, at klima-, energi- og forsyningsministeren via en bemyndigelses hjemmel kan implementere artikel 10, stk. 6, i bygningsdirektivet i dansk ret. Det foreslås således, at der som ny § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger etableres bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Det foreslås endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler i relation hertil f.eks. om definitioner, undtagelser og bagatelgrænser.

Det bemærkes, at bemyndigelsen i § 2 b også finder anvendelse i forhold til fremtidig regulering i bygningsdirektivet om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser.

Lovforslagets § 3 indeholder forslag til ændring af overgangsreglen i ændringslov nr. 1756 af 27. december 2016. Ved den pågældende lovændring blev lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser ophævet, og i overgangsreglen blev der fastsat en frist for anmodning om udbetaling af tilskud for projekter, der allerede er meddelt tilsagn om tilskud under VE til procesordningen.

Med lovforslagets § 3 udsættes fristen for indgivelse af anmodning om udbetaling af tilskud for projekter, der allerede er meddelt tilsagn, fra 31. december 2021 til 31. december 2023.

2. Lovforslagets baggrund

2.1 Ændring af energispareloven

Forslaget om ændring af lov om fremme af energibesparelser fremsættes som et led i udmøntningen af klimaaftalen.

Ved gennemførelse af dele af Energiaftalen af 29. juni 2018 (herefter energiaftalen af 2018) ved § 1 i lov nr. 739 af 30. maj 2020 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, blev der fastsat regler om tilskud til fremme af energibesparelser og energieffektiviseringer, der er en del af det endelige energiforbrug (slutforbruget). Målsætning for tilskudsordningerne skulle udmøntes i overensstemmelse med energiaftalen af 2018 til start fra 2021, som særligt var at fremme energibesparelser og energieffektiviseringer, jf. energisparelovens § 1, stk. 2, nr. 4. Til opfølgning af energiaftalen blev tilskudsordningerne med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelserne i loven udmøntet gennem tre ordninger, henholdsvis en erhvervspulje, en bygningspulje og en skrotningsordning for olie- og gasfyr.

Ved klimaaftalen blev det aftalt at ændre, udvide og fremrykke tilskudsordningerne til start allerede i 2020. For skrotningsordningen blev det besluttet, at ordningen også skal omfatte naturgasfyr, og at tilskud skal kunne gives uden for områder besluttet udlagt til fjernvarme, og for bygningspuljen blev det aftalt bl.a. at etablere en forenklet tilskudsordning. Yderligere fremhæves i klimaaftalen behov for en målrettet energieffektiviseringsindsats, særligt i erhvervet, med henblik på at sænke forbruget af fossile brændsler samt at spare på den grønne energi, herunder at målrette konverteringer væk fra anvendelsen af fossil energi. Dette rummes inden for erhvervspuljen. Aftalen indeholder en række initiativer, som tilsammen sikrer mere effektiv brug af energien frem mod 2030, herunder tilskud til udfasning af olie- og gasfyr og grøn omstilling af industrien.

En fremrykket iværksættelse og tilpasning af ordningerne i overensstemmelse med klimaaftalen blev gennemført i efteråret 2020 med hjemmel i energispareloven og i tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020. Tekstanmærkningen er videreført i finansloven for finansåret 2021. Formålet med forslaget om ændring af energispareloven er at tilvejebringe et hjemmelsgrundlag gennem videreførelse af tekstanmærkningen i energispareloven samt herudover at tydeliggøre lovens anvendelsesområde og formålsbestemmelse, således at det tydeliggøres, at de ligger i tråd med målsætningen om en fremadrettet styrket indsats i reduktionen af fossile brændsler i forbindelse med projekter om energibesparelser og energieffektiviseringer. Tydeliggørelsen vil ikke ændre i lovens formål, som fortsat vil være gennem tilskud at fremme energibesparelser og energieffektivisering.

2.2 Ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger

Med tiltrædelsen af Kyoto-aftalen i 1997 forpligtede EU sig til at reducere udledningen af CO₂, og der var endvidere et ønske om generelt at reducere energiforbruget og miljøbelastningerne på tværs af EU. For at fremme disse mål blev det første bygningsdirektiv vedtaget i 2003.

Bygningsdirektivet er efterfølgende blevet ændret flere gange og senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

Et væsentligt element ved ændringen af bygningsdirektivet i 2018 er, at offentlige finansielle foranstaltninger i større omfang skal anvendes som redskab til at reducere bygningsmassens samlede CO₂ udledning. Der er således nu flere bestemmelser i bygningsdirektivet om finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive bygningsrenoveringer, og det forventes, at medlemsstaterne fremadrettet i højere grad vil yde støtte til de bygningsrenoveringsprojekter, som kan dokumentere flest energibesparelser.

2.3 Ændring af lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme

af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser

Ved aftale om den danske energipolitik 2012-2020 af 22. marts 2012 indgået mellem den daværende regering (Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti), Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti blev der afsat en tilskudspulje på i alt 3,75 mia. kr. Af energiaftalen fremgik bl.a., at puljen skulle fremme energieffektiv anvendelse af vedvarende energi i virksomhedernes produktionsprocesser. Støtten blev givet som anlægstilskud til projekter, der erstatter fossile brændsler med vedvarende energi eller fjernvarme samt energieffektiviseringer i direkte tilknytning til disse konverteringsprojekter.

Aftalen blev udmøntet ved lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, der blev vedtaget ved lov nr. 607 af 12. juni 2013, og loven er siden ændret ved § 4 i lov nr. 1498 af 23. december 2014 og § 2 i lov nr. 744 af 1. juni 2015.

Af PSO-aftalen af 17. november 2016 fremgår, at Regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti er enige om enkelte justeringer, der fortsat understøtter en hensigtsmæssig grøn omstilling. Et af disse elementer er, at puljen for VE til proces afskaffes fra 2017. Ved lov nr. 1756 af 27. december 2016 blev lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser derfor ophævet. PSO-aftalen indeholder ikke beslutninger om de overgangsregler, som nødvendigvis måtte udformes, da en del virksomheder på ophævelsestidspunktet var meddelt tilsagn om tilskud til omstilling af procesenergi fra fossilt brændsel til procesenergi fra vedvarende energikilder.

I lovens overgangsbestemmelse blev således på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets foranledning indsat en frist for indgivelse af anmodning om udbetaling af tilskud for igangværende projekter. Fristen blev fastsat til senest den 31. december 2021.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Ændringer som følge af klimaaftalen

3.1.1. Gældende ret

Det fremgår af energisparelovens § 1, stk. 1, at lovens formål er at fremme energibesparelser og energieffektivisering hos energiforbrugerne i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningssikkerhed og samfundsøkonomi.

Lovens målsætning blev i 2020 udvidet med § 1, stk. 2, nr. 4, jf. § 1, nr. 5, i lov nr. 739 af 30. maj 2020. Formålet med ændringsloven var blandt andet at tilvejebringe en hjemmel til at iværksætte tilskudsordninger til fremme af energibesparelser og energieffektiviseringer med henblik på at gennemføre energiaftalen af 2018, og at afspejle tilskudsinstrumentet i lovens formålsbestemmelse. Det fremgår således af energisparelovens § 1, stk. 2, nr. 4, at loven for at fremme denne målsætning bl.a. særligt skal fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud.

Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at det ved den udtrykkelige udvidelse af energisparelovens formålsbestemmelse til også at omfatte tilskud ville være tydeligt, at tilskudshjemlen for så vidt angår bygninger henhører under energispareloven og ikke under lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. Folketingstidende 2019-20, A L 116 som fremsat, side 7.

Energispareloven indeholder således med den seneste lovændring hjemmel til at yde tilskud til at fremme lovens overordnede målsætning gennem tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer. Der er

dermed hjemmel til at yde tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger og til produktionserhverv (bygningsspuljen, skrotningsordningen og erhvervsspuljen), jf. energisparelovens § 7, stk. 1, nr. 1-3. Vedrørende den såkaldte erhvervsspulje fremgår det således af energisparelovens § 7, stk. 1, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning kan give tilsagn om tilskud til virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi.

Tilskudsordningerne blev til opfølgning af klimaaftalen med hjemmel i energisparelovens § 7, stk. 2 og 3, udmøntet i følgende tre bekendtgørelser, som trådte i kraft i oktober 2020: Bekendtgørelse nr. 1415 af 29. september 2020 om tilskud til individuelle varmepumper ved skrotning af olie- og gasfyr og bekendtgørelse nr. 2303 af 29. december 2020 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i erhvervsvirksomheder (ikrafttræden den 6. januar 2021) samt bekendtgørelse nr. 1467 af 12. oktober 2020 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i bygninger til helårsbeboelser (ikrafttræden den 15. oktober 2020).

Vedrørende erhvervsspuljen er tilskudsordningen til opfølgning af klimaaftalen udmøntet i ovennævnte bekendtgørelse om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i erhvervsvirksomheder. Ud over hjemmel i energisparelovens § 7, stk. 2 og 3, har bekendtgørelsen hjemmel i tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, hvorefter der ikke længere stilles krav om, at projekter skal gennemføres ved energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi. Tekstanmærkningen er videreført på finansloven for finansåret 2021.

Kravet relateret til procesenergi havde til hensigt at gøre det muligt at yde tilskud til gennemførelse af energibesparende projekter i virksomheder, der anvender energi til procesformål, såfremt besparelestiltagene ville resultere i besparelser i det endelige energiforbrug i Danmark. Med procesenergi menes den energi, en virksomhed bruger til en produktion, hvor en vare undergår en forandring eller den energi, som en virksomhed bruger til at fremstille en vare, der er bestemt for afsætning. Ved ikke at stille dette krav i forhold til procesenergi, jf. tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27 i aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, kan der også ydes tilskud til virksomhedens energiforbrug i forbindelse med f.eks. rumopvarmning, opvarmning af brugsvand eller til komfortkøling.

3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klimaaftalen fremhæver vigtigheden af at konvertere væk fra anvendelsen af fossil energi samt at energieffektivisere de processer, som ikke kan omstilles til grøn produktion for derved at mindske erhvervslivets klimabelastning, hvilket bl.a. blev udmøntet ved at afsætte ekstra midler til erhvervsspuljen. Ved klimaaftalen blev parterne desuden enige om, at olie og naturgas skal ud af varmesystemet i boliger, og at grøn strøm og grøn fjernvarme skal ind i stedet for. Derfor blev der bl.a. afsat ekstra midler til skrotningsordninger og bygningsspuljen for at fremme omlægningen væk fra fossile brændsler i energiforbruget.

Forud for klimaaftalen var der i medfør af energiaftalen af 2018 enighed om ikke at forlænge energispareordningen, som udløb i 2020. I stedet blev det aftalt at indføre en konkurrencebaseret tilskudsspulje i 2021-2024, som er målrettet besparelser i procesenergi i industri- og serviceerhverv og energiforbrug i bygninger. Herudover blev det aftalt at kunne yde tilskud til skrotning af oliefyr uden for det kollektive forsyningsnet. Det var i energiaftalen af 2018 forudsat, at tilskudsordningerne, herunder tilskud i henhold til energispareloven, skulle udmøntes fra 2021 i forlængelse af energispareordningen. Med § 1 i lov nr. 739 af 30. maj 2020 blev der tilvejebragt hjemmel til at iværksætte tilskudsordninger til energibesparelser og energieffektiviseringer med bemyndigelse til ministeren til at udmønte disse ordninger i bekendtgørelser.

Partierne blev dog ved klimaaftalen enige om at fremrykke indsatsen, således at der skulle kunne gives tilskud til en fokuseret grøn omstilling af industrien, som også skulle kunne målrettes konverteringer væk fra anvendelse af fossil energi, samt tilskud til energieffektivisering af de processer m.v., som ikke i dag kan konverteres til el, herunder elektrificering og energieffektivisering af intern transport (gaffeltrucks, traktorer m.v.) i fremstillingserhverv, landbrug m.v.

Lov nr. 739 af 30. maj 2020 indeholder således bemyndigelser til at udmønte tilskudsordninger til energibesparelser og energieffektiviseringer med afsæt i at gennemføre energiaftalen af 2018. Hjemlen er imidlertid udformet således, at den i videst muligt omfang også ville kunne anvendes til udmøntning af fremtidige tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer, hvis der fremover blev indgået politiske aftaler, herunder om finansieringen heraf. Gennemførelsen af energiaftalen af 2018 er således siden suppleret med klimaaftalen, som ligeledes er omfattet af disse hjemmelsbestemmelser.

Klimaaftalens øgede fokus på at understøtte reduktion i anvendelsen af fossile brændsler i forhold til energiaftalen af 2018 er derfor med hjemmel i energispareloven (og for erhvervspuljens vedkommende også i tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, som beskrevet i afsnit 3.1.1.) udmøntet i bekendtgørelserne til gennemførelse af klimaaftalen. For skrotningsordningens vedkommende medfører tilpasningen til klimaaftalen eksempelvis, at indsatsen om energibesparelser og energieffektiviseringer udvides til også at omfatte skrotning af naturgasfyr inden for områder, som ikke er besluttet udlagt til fjernvarme, hvor det tidligere alene var oliefyr uden for det kollektive forsyningsnet. For erhvervspuljens vedkommende tilføjes særligt et prioriteringskriterium til styrkelse af energispareprojekter med vægtede effekter på CO₂ reduktioner.

Under bygningspuljen er den positivliste over mulige tiltag, som kan komme i betragtning for tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer blevet udvidet, samtidig med, at der indgår en række forenklinger af ordningen, herunder at den konkurrencebaserede tilskudsmodel, som var aftalt under energiaftalen af 2018, i forbindelse med klimaaftalen blev erstattet med en traditionel ansøgningsmodel, hvor ansøgninger behandles, som de modtages. Med en mere traditionel ansøgningsmodel kan ordningen udmøntes enklere, hvilket tillige kan understøtte, at midlerne kan komme ud og virke hurtigt i samfundet, mens en konkurrencebaseret tilskudsmodel kan understøtte det formål, at midlerne kan prioriteres i forhold til størst mulig effekt.

Med henvisning til et fremadrettet sigte og klimaaftalens ønske om at tydeliggøre et øget fokus på at tilskynde omlægningen væk fra fossile brændsler, hvilket stemmer overens med klimamæssige hensyn som nævnt i lovens § 1, stk. 1, og dermed at styrke en fremadrettet understøttelse af bl.a. målet om en 70 pct. reduktion af udledningen af drivhusgasser i 2030, foreslås, at formålet i energisparelovens § 1, stk. 2, nr. 4, formuleres til udtrykkeligt at kunne omfatte tilskud til tiltag til reduktion i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse med energibesparelser og energieffektiviseringer.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 2, nr. 4, vil tydeliggøre, at tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer også kan målrettes reduktioner i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse hermed, hvilket understøtter et fremadrettet fokus på klimainsatsen, herunder indsatsen mod en 70 pct. reduktion af CO₂ udledningen. Det skal i den forbindelse bemærkes, at tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer også i henhold til det eksisterende hjemmelsgrundlag har kunnet målrettes tilskud til reduktioner i anvendelsen af fossile brændsler. Tydeliggørelsen vil derfor blot fremhæve klimaaftalens fokus på udfasning af fossile brændsler.

Som opfølgning på klimaaftalen og tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, foreslås det, at hjemlen i § 7, stk. 1, nr. 3, til at give tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi ændres, således at kravet om, at

energibesparelserne og energieffektiviseringerne overvejende skal være i procesenergi, ændres til et krav om, at energibesparelserne og energieffektiviseringerne skal være i det endelige energiforbrug.

Den foreslåede ændring af § 7, stk. 1, nr. 3, vil medføre, at hjemlen udvides til ikke kun at omfatte tilskud til tiltag i projekter, hvor energibesparelser og energieffektiviseringer er overvejende i procesenergi, men også til at omfatte tilskud til virksomheder, der gennemfører øvrige projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer i det endelige energiforbrug, f.eks. elektrificering af intern transport (gaffeltrucks, traktorer m.v.). Dette forventes at have en positiv effekt på reduktionen i anvendelsen af fossile brændsler.

Det forventes, at de tilskudsberettigede foranstaltninger vil udgøres af energibesparende projekter i alle energiformer, dvs. fossile brændsler, fjernvarme, el og vedvarende energiformer i de pågældende virksomheder. Indsatsen vil kun omfatte besparelsestiltag, der resulterer i reduktioner i virksomhedens endelige energiforbrug. De tilskudsberettigede foranstaltninger forventes som hidtil ved bekendtgørelse afgrænset af en negativliste over projektyper, der ikke vil være støtteberettigede og dermed ikke vil kunne komme i betragtning for tilskud. Det vil sige, at alle tiltag, der ikke bliver opført på listen, som udgangspunkt er støtteberettigede.

Ændringen, hvormed der i stedet for kravet om procesenergi tilføjes et krav om, at besparelsen eller effektiviseringen skal vedrøre virksomhedens endelige energiforbrug, har alene til hensigt at tydeliggøre forskellen mellem henholdsvis § 7, stk. 1, nr. 2 og § 7, stk. 1, nr. 3, og selve tilføjjelsen om at besparelsen eller effektiviseringen skal vedrøre slutforbruget er ikke et nyt krav i forhold til gældende ret, idet det også hidtil har været et krav som en delmængde af kravet om procesenergi i henhold til § 7, stk. 1, nr. 3, at besparelsen eller effektiviseringen skal vedrøre virksomhedernes endelige energiforbrug.

For nærmere beskrivelse af tydeliggørelsen af bestemmelserne i lovens § 1, stk. 2, nr. 4, og ændringen af § 7, stk. 1, nr. 3, henvises til de specielle bemærkninger hertil, jf. lovforslagets § 1, nr. 1 og nr. 3.

3.2. Ændring af energispareloven vedrørende Energisparerådet

3.2.1. Gældende ret

Det fremgår af energisparelovens § 5, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt rådgivende Energispareråd, som skal bidrage til at styrke koordineringen og fremme udviklingen af den samlede energispareindsats. Ministeren udpeger formanden og medlemmerne og fastsætter udvalgets forretningsorden. Medlemmerne skal repræsentere aktører, interessenter og sagkyndige vedrørende energibesparelser.

Energisparerådet rådgiver ministeren og ministeriet og bidrager til at styrke koordineringen og fremme udviklingen af den samlede energispareindsats i Danmark. Rådet blev oprettet ved lov nr. 1516 af 27. december 2009 og erstattede det tidligere Koordinationsudvalg for energibesparelser og de lokale energispareudvalg. Rådet skal bl.a. medvirke til en optimal koordinering af energispareindsatsen og kan på eget initiativ komme med forslag til nye energispareinitiativer til klima-, energi- og forsyningsministeren.

Klima, energi- og forsyningsministeren fastsætter rådets forretningsorden, antallet af medlemmer og udpeger formand og menige medlemmer. I forretningsordenen kan fastsættes nærmere regler om rådets organisering, herunder om oprettelse af arbejds- og styregrupper, mødefrekvens m.v. Energistyrelsen er sekretariat for rådet. Forretningsordenen indeholder bestemmelse om blandt andet indstillingsberettigede organisationer, opgaver og mødefrekvens.

3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Energisparelovens formål er at fremme energibesparelser og energieffektivisering hos energiforbrugerne i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningssikkerhed og samfundsøkonomi.

Dagsordenen på klima-, energi- og forsyningsområdet ændrer sig stadig i takt med, at ny teknologi og viden udvikles. Der kan derfor være et behov for at ændre prioriteringen af rådets opgaver inden for energibesparelser, eller at rådets navn signalerer et fokus på visse dele af lovens formål vedrørende energibesparelser eller energieffektivisering, som kan være mere møntet på energibesparelsens afledte effekter eller energieffektivisering og den omstilling der er forbundet hermed eller gavnlige klimaeffekter som følge af reduktioner i udledning af drivhusgasser og understøttelse af Danmarks styrkeposition på energieffektiviseringsområdet nationalt såvel som internationalt.

Energieffektiviseringsindsatsen har gennem tiden været drevet af forskellige hensyn. Den politiske argumentation har baseret sig på ønsket om større olieafhængighed i 70'erne, økonomiske hensyn i forbindelse med de kraftige olieprisstigninger i 1980'erne, og klimahensynet og de umiddelbare økonomiske fordele, som har været voksende fra 1990'erne og frem. Hertil kommer, at klimamæssige hensyn fremadrettet forventes at få et øget fokus. På denne baggrund vurderes det, at hensynene bag indsatsen er meget brede, og at Energisparerådets navn, som er fastsat ved lov, ikke bør være fastlagt på lovniveau, men at ministeren af egen drift eller eventuelt efter indstilling fra rådet selv har mulighed for at give det et andet navn, der vurderes at være bedre egnet til at afspejle energibesparelsernes aktuelle fokusområde. Rådets formål vil dog som hidtil være at rådgive ministeren om den samlede energispareindsats i overensstemmelse med lovens overordnede formål.

Det vurderes således, at lovens ordlyd bør ændres, hvormed rådet i stedet navngives administrativt, f.eks. i forbindelse med fastsættelsen af rådets forretningsorden.

Energisparerådet er oprettet ved lov i forbindelse med ændring af energispareloven i 2009. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at Energisparerådet skal bestå af repræsentanter for aktører og interessenter og evt. enkelte sagkyndige med viden om energibesparelser, herunder markedsintroduktion m.v., og at rådet vil bestå af en formand og 15-20 medlemmer, jf. Folketingstidende A 2009-10, L4, side 6, 2. spalte. Antallet af interessenter, som vurderes at være relevante at være repræsenteret i rådet, har dog vist sig at være større end oprindeligt antaget, således at dette tal fremover skønnes at være omkring 20-25.

Rådets arbejde kan som hidtil foregå i arbejdsgrupper til behandling af specifikke spørgsmål, eller der kan oprettes en eller flere styregrupper til at gøre rådet mere effektivt og agilt for at hjælpe formanden i sit arbejde og sikre fremdrift og hurtig levering af anbefalinger, som regeringen aktivt kan bruge. Om nødvendigt kan der fastsættes bestemmelser herom i rådets forretningsorden.

Det foreslås, at energisparelovens § 5, stk. 2, 1. pkt., ændres således, at ordet »rådgivende Energispareråd« ændres til »råd«.

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren selv får mulighed for at navngive rådet, hvilket f.eks. kan gøres i forbindelse med fastsættelsen af rådets forretningsorden.

3.3. Ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger

3.3.1. Gældende ret

Det fremgår af artikel 10, stk. 6, i bygningsdirektivet fra 2010, at medlemsstaterne skal tage de omkostningsoptimale niveauer for energimæssig ydeevne i betragtning, når de tilvejebringer incitamenter til opførelse eller større renoveringer af bygninger. Efter en evaluering af bestemmelsen har Europa-Kom-

missionen dog konstateret, at bestemmelsen ikke har haft den ønskede effekt i forhold til opnåelse af energibesparelser. I forbindelse med ændringen af bygningsdirektivet i 2018 er artikel 10, stk. 6, derfor blevet nyaffattet, så det nu fremgår, at medlemsstaterne skal sammenkæde deres finansielle foranstaltninger til energieffektivitetsforbedringer inden for renovering af bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser, som fastsættes ved hjælp af et eller flere af følgende kriterier:

- Den energimæssige ydeevne for det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, i hvilke tilfælde det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, skal installeres af en installatør med det relevante certificerings- eller færdighedsniveau.
- Standardværdier til beregning af energibesparelser i bygninger.
- De forbedringer, der er opnået som følge af en sådan energirenovering, ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen.
- Resultatet af et energisyn.
- Resultatet af en anden relevant, gennemsigtig og forholdsmæssig metode, som viser forbedringen af den energimæssige ydeevne.

Europa-Kommissionen bemærker, at hensigten med den fornyede affattelse af artikel 10, stk. 6, er at tilskynde medlemsstaterne til at anvende deres offentlige midler til at fremme energieffektivitet ved de støttede projekter.

Der eksisterer ikke i dansk ret generelle regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger, som anvendes til energieffektive renoveringer i bygninger, skal sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Der eksisterer heller ikke hjemmel i dansk ret til at fastsætte sådanne regler. Lov om fremme af energibesparelser i bygninger regulerer dog en række lignende forhold, da loven primært har til formål at fremme energibesparelser i bygninger, øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger og øge andelen af energi fra vedvarende energikilder.

På flere ministerområder er der fastsat specifikke puljer, ordninger m.v., som via finansielle foranstaltninger har til formål at fremme energieffektive renoveringer i bygninger. Dette sker f.eks. via skattefradrag eller direkte tilskud. I retsgrundlaget for disse puljer m.v. er det oftest fastsat, at visse krav skal opfyldes for, at der kan modtages støtte. Kravene varierer afhængig af den konkrete ordning.

3.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som følge af ændringen i 2018 af artikel 10, stk. 6, i bygningsdirektivet skal der i dansk lovgivning fastsættes regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger skal sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser via anvendelse af ét eller flere af de fem generelle kriterier, der fremgår af artikel 10, stk. 6.

Det er ikke Europa-Kommissionens hensigt med ændringen af artikel 10, stk. 6, at normere en harmoniseret retstilstand. Tværtimod påpeger Europa-Kommissionen, at medlemsstaterne får fleksibilitet til via implementering at tilpasse kriterierne i bygningsdirektivet til nationale forhold og ambitioner. Det er således op til medlemsstaterne selv, om de f.eks. alene vil gøre det obligatorisk at anvende ét eller flere kriterier, ligesom kriterierne i øvrigt er fleksible.

Der eksisterer ikke for nuværende dansk lovgivning om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser. I lov om fremme af energibesparelser i bygninger reguleres dog en række lignende forhold, da loven har til formål at fremme energibesparelser i bygninger og øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger m.v. Det er derfor Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at bygningsdirektivets artikel 10, stk. 6, bør implementeres via lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Teknologien og ambitionerne for at fremme energibesparelser i bygninger er under hastig udvikling både i Danmark og EU, og som følge af politisk fokus kan der formentlig forventes yderligere EU-regulering på området inden for en årrække, ligesom der nationalt kan være et politisk ønske om, at kravene skal kunne afspejle de løbende politiske prioriteringer. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår derfor, at bygningsdirektivets artikel 10, stk. 6, implementeres via en bemyndigelseshjemmel. Konkret foreslås det, at der indsættes en bemyndigelseshjemmel som ny § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

I Danmark er der allerede fastsat en række offentlige finansielle foranstaltninger, som har til formål at fremme energieffektive renoveringer i bygninger, herunder f.eks. skrotningsordningen og erhvervspuljen. I retsgrundlaget for disse ordninger er der ofte fastsat betingelser om, at der f.eks. skal dokumenteres en energibesparelse eller anvendes VE-godkendte installatører, for at der f.eks. kan udbetales offentlig støtte. Disse krav varierer dog afhængig af, hvilken ordning der er tale om, da ordningerne ofte har forskellige formål og er fastsat i forskellige ministerielle regi.

Udmøntningen af den foreslåede § 2 b forventes at ske ved bekendtgørelse indeholdende regler om sammenkædning via anvendelse af de fem generelle kriterier i artikel 10, stk. 6, i bygningsdirektivet. Dette vil medføre, at når offentlige myndigheder fastsætter nye finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger, så skal myndighederne i foranstaltningen f.eks. indarbejde kriteriet om anvendelse af certificerede håndværkere, og støttemodtager skal leve op til kriteriet, for at der kan gives støtte til projektet.

Udmøntningen af den foreslåede § 2 b forventes endvidere at ske ved, at der stilles krav om anvendelse af minimum ét af de fem generelle kriterier. Der vil dog også være hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af minimum to eller flere kriterier. Derudover forventes der fastsat regler om f.eks. definitioner, undtagelser og bagatelgrænser. Det forventes endvidere, at § 2 b udmøntes således, at offentlige myndigheder får valgfrihed til selv at beslutte, hvorvidt de ved fastsættelse af nye finansielle foranstaltninger alene vil anvende de fastsatte minimumskriterier eller yderligere kriterier.

Europa-Kommissionens ambitioner inden for energieffektive renoveringer i bygninger er stigende, og som anført kan der formentlig forventes yderligere EU-regulering på området inden for en årrække. Den foreslåede bemyndigelse i § 2 b foreslås derfor også at kunne finde anvendelse i forhold til fremtidig regulering i bygningsdirektivet om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Dermed undgås det, at der inden for en kort årrække skal foretages en fornyet lovproces om samme emne.

3.4. Udsættelse af frist for anmodning om udbetaling af tilskud

3.4.1. Gældende ret

I henhold til lov nr. 607 af 12. juni 2013 om fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser med senere ændringer har det været muligt at opnå tilsagn om tilskud til projekter, der erstatter fossile brændsel med vedvarende energi eller fjernvarme samt energieffektiviseringer i direkte tilknytning til disse konverteringsprojekter.

Den pågældende lov blev ophævet ved § 3 i lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, og der blev i den forbindelse fastsat en overgangsregel i § 5, stk. 5, for de tilsagn, der var meddelt forud for ophævelsen, der trådte i kraft den 1. januar 2017.

Det fremgår således af § 5, stk. 5, at § 3 ikke finder anvendelse for tilsagn om tilskud efter lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser og regler udstedt i medfør heraf, hvis der er truffet afgørelse om tilskud før lovens ikrafttræden. For sådanne tilsagn finder de hidtil gældende regler anvendelse. Det er en betingelse for udbetaling af tilskud, hvorom der er truffet afgørelse om tilskud før lovens ikrafttræden, at anmodning om udbetaling af tilskud er indgivet til Energistyrelsen senest den 31. december 2021.

Overgangsreglen medfører, at de virksomheder, som allerede er meddelt tilsagn om tilskud til omstilling af produktionen af procesenergi fra fossile brændsler til vedvarende energi, skal indgive anmodning om udbetaling af dette tilskud senest den 31. december 2021.

Anmodning om udbetaling af tilskud i henhold til den gældende overgangsregel kan imidlertid først indgives, når de projekter, hvortil tilsagn om støtte under ordningen er meddelt, er realiseret. Hvis virksomhedernes projekter ikke er realiserede tids nok til, at en betalingsanmodning kan indgives senest den 31. december 2021, bortfalder det meddelte tilsagn om tilskud efter ordningen.

3.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er blevet opmærksom på, at den fastsatte frist for anmodning om udbetaling af tilskud til projekter, der erstatter fossile brændsler med vedvarende energi eller fjernvarme samt energieffektiviseringer i direkte tilknytning til disse konverteringsprojekter, ikke vil være muligt at overholde for alle de virksomheder, der er meddelt tilsagn om tilskud.

I et konkret projekt, som allerede er meddelt tilsagn om tilskud, har virksomheden således henvendt sig og meddelt, at der er tilstødt praktiske udfordringer i forbindelse med realiseringen af det godkendte projekt, som medfører så omfattende forsinkelser, at projektet ikke kan nå at blive færdiggjort inden udløbet af fristen for indgivelse af anmodning om udbetaling senest den 31. december 2021.

Energistyrelsen har desuden identificeret 10 andre projekter med forventet slutdato i andet halvår 2021. I alle disse sager har virksomheden søgt om udsættelse af den afslutningsfrist, der oprindeligt var meddelt i tilsagnene. Status på disse projekters gennemførelse er dog pt. ukendt. Derfor kan en udsættelse af fristen også være relevant for disse virksomheder, givet de generelle risici forbundet med projektgennemførelse og dermed også for forsinkelser.

Det foreslås derfor, at fristen for indgivelse af anmodning om udbetaling af tilskud ændres fra senest den 31. december 2021 til senest den 31. december 2023. Hvis fristen for anmodning om udbetaling ikke forlænges som foreslået, kan det ikke udelukkes, at meddelte tilsagn om tilskud under VE til procesordningen kan være i risiko for at bortfalde, fordi projekterne ikke kan afsluttes før sidste frist for anmodning om udbetaling, jf. ovenfor.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at forslaget understøtter VE til procesordningens formål om at fremme projekter, der har en klima- og energieffekt, som kan bidrage til energieffektiviseringer, herunder reduktion i CO₂-udledningen.

Overgangsbestemmelsen og fristen heri for projekter, som allerede er meddelt tilsagn om tilskud under VE til procesordningen, er ikke en del af PSO-aftalens indhold.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer af energispareloven, jf. lovforslagets § 1, vil ikke føre til direkte økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet udmøntningen af erhvervspuljen først sker ved udstedelse af bekendtgørelse i henhold til energispareloven.

Lovforslagets § 1 udspringer af Klimaaftale for energi og industri m.v. fra 22. juni 2020, hvor partierne blev enige om at tilføre ekstra midler til bl.a. erhvervspuljen, som med tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, som videreføres ved tekstanmærkning på finansloven for finansåret for 2021, er udvidet og med lovforslaget skal gøres permanent.

For erhvervspuljen blev det aftalt, at der afsættes 200 mio. kr. i 2020, 305 mio. kr. i 2021, 210 mio. kr. i 2022, 215 mio. kr. årligt i 2023 og i 2024, 325 mio. kr. i 2025, 230 mio. kr. i 2026, 235 mio. kr. årligt i 2027-2029 og 45 mio. kr. i 2030 (opgjort i 2020-priser og inklusiv afledt afgiftstab) til tilskud til grøn omstilling af industrien. Tilskuddene skal i henhold til aftalen også målrettes konverteringer væk fra anvendelse af fossil energi, tilskud til energieffektivisering af de processer m.v., som ikke i dag kan konverteres til el samt elektrificering og energieffektivisering af intern transport (gaffeltrucks, traktorer mv.) i fremstillingserhverv, landbrug m.v.

De foreslåede ændringer af energispareloven vil ikke føre til nye økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet de statslige merudgifter som følger af lovforslagets § 1 allerede er vedtaget ved aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, som er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 2303 af 29. december 2020 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i erhvervsvirksomheder. Forslaget om ændring af energispareloven var forudsat ved aktstykket for at tilvejebringe et hjemmelsgrundlag til afholdelse af de pågældende udgifter.

Det forventes, at lovforslagets § 2 vil blive udmøntet således, at der i nye offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger skal indarbejdes minimum ét af de fem nye kriterier. Det bliver imidlertid op til den enkelte offentlige myndighed selv at beslutte, hvorvidt de i nye finansielle foranstaltninger alene vil anvende ét eller flere af kriterierne.

Det forudsættes, at myndighederne vil fortsætte den eksisterende praksis med at stille krav til energibesparelser, uanset om der fastsættes regler eller ikke, og de nye generelle kriterier vil derfor som udgangspunkt ikke gå videre end de eksisterende foranstaltninger, medmindre den relevante myndighed selv beslutter dette. Lovforslaget vurderes derfor ikke i sig selv at medføre forøgede økonomiske konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

Lovforslagets § 2 kan dog have en marginal positiv implementeringskonsekvens for stat, regioner og kommuner, da det som udgangspunkt bliver muligt at finde kriterierne for at modtage offentlig støtte til energieffektive renoveringer i bygninger ét sted.

Det bemærkes, at den foreslåede bemyndigelse i § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger tillige finder anvendelse i forhold til fremtidig regulering i bygningsdirektivet om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Da evt. kommende regulering ikke kendes, så kan konsekvenserne heraf ikke opgøres.

Lovforslagets del om ændring af lov nr. 1756 af 27. december 2016, jf. lovforslagets § 3, vil ikke føre til øgede udgifter eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Såfremt fristen for anmodning om udbetaling af tilskud ikke ændres, må der påregnes et tilbageløb, som ikke kan genudmøntes, og dermed reduceres omkostningerne for staten til VE til procesordningen.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes ikke at være relevante for lovforslagets bestemmelser, da lovforslaget ikke påvirker borgernes eller virksomhedernes brug af digitale løsninger.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De foreslåede ændringer af energispareloven, jf. lovforslagets § 1, vurderes ikke direkte at medføre økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet udmøntningen af erhvervspuljen først sker ved udstedelse af bekendtgørelse i henhold til energispareloven. Lovforslaget tilvejebringer et udvidet hjemmelsgrundlag for at yde tilskud i henhold til erhvervspuljen. De nærmere økonomiske konsekvenser for erhvervslivet er der redegjort for særskilt i forbindelse med ændringen af den relevante bekendtgørelse som følge af ønsket om en fremrykning af ordningen, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven på finansåret 2020. De økonomiske tilskud vedrørende erhvervspuljen som inklusiv administrationsomkostninger er på 305 mio. kr. i 2021, 210 mio. kr. i 2022, 215 mio. kr. årligt i 2023 og i 2024, 325 mio. kr. i 2025, 230 mio. kr. i 2026, 235 mio. kr. årligt i 2027-2029 og 45 mio. kr. i 2030, vil være frivillige at søge.

Lovforslagets § 1 vurderes ikke direkte at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget tilvejebringer et udvidet hjemmelsgrundlag for at yde tilskud i henhold til erhvervspuljen. Administrative krav i forbindelse med ansøgning om tilsagn om tilskud og efterfølgende krav om dokumentation med henblik på udbetaling af støtten antages i forhold til omstillingsomkostninger og/eller løbende konsekvenser for virksomhederne for hver ordning ikke at overstige 4 mio. kr. årligt på samfundsplan. Tilskudsordningen reguleres særskilt i bekendtgørelsen, og vurderingen af de erhvervsøkonomiske konsekvenser bliver foretaget i forbindelse med udmøntningen af bekendtgørelsen.

Det forventes, at lovforslagets § 2 vil blive udmøntet således, at der i nye offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger skal indarbejdes minimum ét af de fem nye kriterier. Det bliver imidlertid op til den enkelte offentlige myndighed selv at beslutte, hvorvidt de i nye finansielle foranstaltninger alene vil anvende ét eller flere af kriterierne.

Det forudsættes, at myndighederne ved udarbejdelse af finansielle foranstaltninger vil fortsætte den eksisterende praksis med at stille krav til energibesparelserne, uanset om der fastsættes regler eller ikke, og de nye generelle kriterier vil derfor som udgangspunkt ikke gå videre end de eksisterende finansielle foranstaltninger, medmindre den relevante myndighed selv beslutter dette. Lovforslaget vurderes derfor ikke i sig selv at medføre forøgede økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.fl.

Lovforslaget kan dog have en marginal positiv administrativ konsekvens for erhvervslivet, da det skaber forudsigelighed, at det som udgangspunkt bliver muligt at finde kriterierne for at modtage offentlig støtte til energieffektive renoveringer i bygninger ét sted.

Det bemærkes, at den foreslåede bemyndigelse i § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger tillige finder anvendelse i forhold til fremtidig regulering i bygningsdirektivet om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Da evt. kommende regulering ikke kendes, så kan konsekvenserne heraf ikke opgøres.

Lovforslagets § 3 om ændring af lov nr. 1756 af 27. december 2016 vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Det bemærkes dog, at en udsættelse af fristen for indgivelse af anmodning om udbetaling for meddelte tilsagn om tilskud til VE til proces kan gavne de erhvervsvirksomheder, der er meddelt et tilsagn om tilskud til omstilling af procesenergi fra fossile brændsler til procesenergi fra vedvarende energi.

Vedrørende lovforslagets § 3 vurderes det ikke realistisk, at projekterne gennemføres uden den støtte, hvortil tilsagn allerede er meddelt.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at ingen dele af lovforslaget er relevante for principperne om agil erhvervsrettet regulering.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets §§ 1 og 3 vurderes ikke i sig selv at have væsentlige administrative konsekvenser for borgere.

Lovforslagets § 2 kan få en marginal positiv administrativ konsekvens for borgerne, da det skaber forudsigelighed, at det som udgangspunkt bliver muligt at finde kriterierne for at modtage offentlig støtte til energieffektive renoveringer i bygninger ét sted.

Det bemærkes, at den foreslåede bemyndigelse i § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger tillige finder anvendelse i forhold til fremtidig regulering i bygningsdirektivet om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Da evt. kommende regulering ikke kendes, så kan konsekvenserne heraf ikke opgøres.

7. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslagets del om ændring af energispareloven, jf. lovforslagets § 1, vurderes ikke at medføre direkte positive klima- og miljømæssige konsekvenser, idet udmøntning af tilskudsordningerne sker ved udstedelse af bekendtgørelsen vedrørende erhvervspulje i henhold til energisparelovens § 7, stk. 3.

Forhøjelse af tilskudsmidlerne til erhvervspuljen vurderedes i forbindelse med klimaaftalen at ville medføre en reduktionseffekt på 0,1 mio. ton CO₂-ekvivalenter i 2025 og 0,2 mio. ton CO₂-ekvivalenter i 2030. Reduktionen i fossile brændsler vil have en positiv direkte klimaeffekt.

Hensigten med lovforslagets § 2 er at understøtte yderligere reduktioner af bygningsmassens samlede udledning af CO₂. Da de krav og kriterier som udmøntes, som udgangspunkt ikke går videre end kravene i eksisterende finansielle foranstaltninger, forventes lovforslaget dog ikke i sig selv at medføre hverken positive eller negative miljø- og klimamæssige konsekvenser.

Det bemærkes, at den foreslåede bemyndigelse i § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger tillige finder anvendelse i forhold til fremtidig regulering i bygningsdirektivet om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser, samt regler i relation hertil. Da evt. kommende regulering ikke kendes, så kan konsekvenserne heraf ikke opgøres.

Lovforslagets del om ændring af lov nr. 1756 af 27. december 2016, jf. lovforslagets § 3, har positive klima- og miljømæssige konsekvenser, idet

de projekter, hvortil tilsagn om tilskud er meddelt, omstiller forbrug af procesenergi fra en produktion baseret på fossile brændsler til en produktion baseret på vedvarende energi.

Det vurderes ikke realistisk, at projekterne gennemføres uden den støtte, hvortil tilsagn allerede er meddelt. Den foreslåede udsættelse af fristen kan medvirke til, at de projekter, hvortil tilsagn om tilskud er meddelt, gennemføres, og at de dermed forbundne positive klima- og miljømæssige konsekvenser realiseres.

8. Forholdet til EU-retten

Erhvervspuljen blev indført med hjemmel i § 1 i lov nr. 739 af 30. maj 2020 om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om fremme af energibesparelser i bygninger, afskrivningsloven og ligningsloven m.v., og blev den 17. juli 2020 statsstøtteanmeldt til Europa-Kommission efter Europa-Kommissionens forordning nr. 651/2014/EU af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes

forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (den generelle gruppefritagelsesforordning).

Det er vurderet, at de foreslåede ændringer af erhvervspuljen ligeledes rummes inden for den generelle gruppefritagelsesforordning.

Lovforslagets § 2 har til formål at implementere artikel 10, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

Med lovforslagets § 2 indsættes der således en ny § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser samt regler i relation hertil.

Implementeringen gennemføres ved bekendtgørelse indeholdende de konkrete kriterier og regler samt andre nødvendige regler i relation hertil.

Det bemærkes, at den foreslåede bemyndigelse i § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger tillige finder anvendelse i forhold til fremtidig regulering i bygningsdirektivet om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser, samt regler i relation hertil.

Lovforslagets § 3 indeholder i sig selv ikke et statsstøttestrengt element, da der alene er tale om udsættelse af en frist for indgivelse af anmodning om udbetaling for allerede meddelte tilsagn om tilskud.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden 26. oktober til 23. november 2020 været i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Ankenævnet på Energiområdet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Asfaltindustrien, Billund Vand A/S, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Små- og Mellemstore Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskadefonden, Cerius, Center for Electric Power and Energy (DTU), Clean Energy Invest ApS, CO-industri, Copenhagen Merchants, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), DANICA RESOURCES APS, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Facilities, Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gas Forening, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Miljøteknologi, Dansk Shell A/S, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Udlejere, Datatilsynet, De frie Energiselskaber, DELTA Dansk Elektronik, Rådet for grøn omstilling, DI – Organisation for erhvervslivet, DLA Piper Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Institut for Vindenergi, DTU – Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Eniig, Equinor, Erhvervsflyv-

ningens Sammenslutning (ES-DAA), European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet, FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen for Slutbrugere af Energi, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frederiksberg Kommune, FSR Danske revisorer, Greenpeace, GreenTech Advisor, GreenWays, GTS (Godkendt Teknologisk service), Hess Denmark ApS, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, SMV Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, IT-Branchen, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lundsby Biogas, Middelgrundens Vindmøllelaug, Maabjerg Energy Center – MEC, NEAS Energy A/S, NGF Nature Energy - Muligvis ændres til bare Nature Energy, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, NRGi Renewables A/S, Nævnens Hus, Olie Gas Danmark, Partnerskabet for Bølgekraft, Plastindustrien, Radius Elnet A/S, Ren Energi Oplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, SEAS-NVE, Siemens Gamesa, Solar Elements A/S, Solar Lightning Consultants ApS, Solaropti, Solenergi Danmark A/S, Spirit Energy, Spyker Energy ApS, Statens ByggeforskningsInstitut, Syd Energi (SE), Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWIL, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, Vestas Wind systems A/S, Vindenergi Danmark, VNG Danmark AS, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordssee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør "Ingen")
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslagets § 2 medfører marginalt positive konsekvenser.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets § 2 medfører marginalt positive konsekvenser.	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets § 2 medfører marginalt positive konsekvenser.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslagets § 2 medfører marginalt positive konsekvenser.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslagets § 3 er til gavn for den grønne omstilling	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslagets § 2 implementerer EU-ret.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ
		X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af energisparelovens § 1, stk. 1, at lovens formål er at fremme energibesparelser og energieffektivisering hos energiforbrugerne i overensstemmelse med klima- og miljømæssige hensyn og hensyn til forsyningssikkerhed og samfundsøkonomi.

Det fremgår af energisparelovens § 1, stk. 2, nr. 4, at loven for at fremme denne målsætning bl.a. særligt skal fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede ændring af energisparelovens § 1, stk. 2, nr. 4, at efter »energieffektiviseringer« indskrænktes: »samt reduktioner i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse hermed«.

Formålet med den foreslåede ændring af energisparelovens § 1, stk. 2, nr. 4, er at tydeliggøre en fremadrettet fokusering, ved at lovens formål og anvendelsesområde også er at fremme reduktioner i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse med energibesparelser og energieffektiviseringer, hvilket bl.a. er i overensstemmelse med lovens klimamæssige hensyn, jf. lovens § 1, stk. 1.

Den foreslåede ændring af energisparelovens § 1, stk. 2, nr. 4, vil medføre, at det tydeliggøres, at tilskud i henhold til tilskudsordninger som erhvervs-, bygningspuljen og skrotningsordningen også fremover klart og uden tvivl kan målrettes reduktioner i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse med energibesparelser og energieffektiviseringer for at understøtte klimamålsætningen. Den foreslåede ændring vil være en tydeliggørelse, men vil ikke ændre i bestemmelsens hidtidige formål, som er at fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af energisparelovens § 5, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt rådgivende Energispareråd, som skal bidrage til at styrke koordineringen og fremme udviklingen

af den samlede energispareindsats. Ministeren udpeger formanden og medlemmerne og fastsætter udvalgets forretningsorden. Medlemmerne skal repræsentere aktører, interessenter og sagkyndige vedrørende energibesparelser. Rådet består af en formand og 15-20 medlemmer.

Energisparerådet er oprettet ved lov i forbindelse med ændring af energispareloven i 2009. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at Energisparerådet skal bestå af repræsentanter for aktører og interessenter og evt. enkelte sagkyndige med viden om energibesparelser, herunder markedsintroduktion m.v., og at rådet vil bestå af en formand og 15-20 medlemmer, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L4, side 6, 2. spalte. Antallet af interessenter, som vurderes at være relevante at være repræsenteret i rådet, har dog vist sig at være større end oprindeligt antaget, således at dette tal fremover skønnes at være væsentligt højere.

Det vurderes endvidere, at lovens ordlyd bør ændres, hvormed rådet i stedet navngives af ministeren. Det foreslås derfor, at energisparelovens § 5, stk. 2, 1. pkt., ændres således, at ordet »rådgivende Energispareråd« ændres til: »råd«.

Den foreslåede ændring af energisparelovens § 5, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren selv får mulighed for at navngive rådet, hvilket f.eks. kan gøres i forbindelse med fastsættelsen af rådets forretningsorden.

Til nr. 3

Det fremgår af energisparelovens § 7, stk. 1, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning kan give tilsagn til virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer overvejende i procesenergi.

Med tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, som er videreført på finansloven for finansåret 2021, kan der efter § 7, stk. 1, nr. 3, gives tilskud til projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer, uden at der stilles krav om, at disse skal være overvejende i procesenergi. Bestemmelsen er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 2303 af 29. december 2020 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i erhvervsvirksomheder.

Det følger af den foreslåede ændring af energisparelovens § 7, stk. 1, nr. 3, at »overvejende i procesenergi« ændres til: »i det endelige energiforbrug«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren i overensstemmelse med tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energieffektiviseringer og efter ansøgning kan give tilsagn til virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer, selv om projektet ikke overvejende vedrører procesenergi. Dette vil f. eks. kunne være tilskud til besparelser i energiforbruget til rumvarme og intern transport.

At der i stedet for kravet om procesenergi tilføjes et krav om, at besparelsen eller effektiviseringen skal vedrøre virksomhedens endelige energiforbrug, har alene til hensigt at tydeliggøre forskellen mellem henholdsvis energisparelovens § 7, stk. 1, nr. 2, og § 7, stk. 1, nr. 3, og har ingen materiale virkning. Det har således også hidtil været et krav i henhold til § 7, stk. 1, nr. 3, at besparelsen effektiviseringen skal vedrøre virksomhedens endelige energiforbrug.

Det forventes, at de tilskudsberettigede foranstaltninger vil udgøres af energibesparende projekter i alle energiformer, dvs. fossile brændsler, fjernvarme, el og vedvarende energiformer i de pågældende virksomheder. Indsatsen vil kun omfatte besparellestiltag, der resulterer i reduktioner i virksomhedens endelige energiforbrug.

I henhold til klimaaftalen vil tilskud ud over det oprindelige og primære sigte med energibesparelser og energieffektivisering også klart kunne målrettes reduktioner i anvendelsen af fossil energi. Udvidelsen er som anført med hjemmel i tekstanmærkning nr. 128, ad 29.24.27, jf. aktstykke nr. 294 til § 29 på finansloven for finansåret 2020, udmøntet ved bekendtgørelse nr. 2303 af 29. december 2020 om tilskud til energibesparelser og energieffektiviseringer i erhvervsvirksomheder. Bekendtgørelsen, der udmønter tekstanmærkningen, indeholder prioriteringsfaktorer, som vægter energibesparelser ved konvertering mellem energiarter, som prioriterer konverteringer væk fra anvendelse af fossil energi. Det er en forudsætning, at besparelsen opnås inden for de processer m.v., som ikke kan konverteres til el, samt elektrificering og energieffektivisering af intern transport i fremstillingserhverv (f.eks. gaffeltrucks, traktorer m.v.), landbrug m.v. Bekendtgørelsen forventes videreført med hjemmel i den foreslåede § 7, stk. 1, nr. 3, jf. energisparelovens § 7, stk. 2 og 3.

Til § 2

Til nr. 1

Der er ikke i dansk lovgivning fastsat regler om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Lov om fremme af energibesparelser i bygninger regulerer dog en række lignende forhold, da loven bl.a. har til formål at fremme energibesparelser i bygninger samt øge effektiviteten inden for al anvendelse af energi i bygninger.

På flere ministerområder er der fastsat specifikke puljer og ordninger m.v., som via offentlige finansielle foranstaltninger har til formål at fremme energieffektive renoveringer i bygninger. Dette sker f.eks. via skatteforanstaltninger eller direkte tilskud. I retsgrundlaget for disse ordninger er der ofte fastsat krav, som skal opfyldes, før der kan udbetales støtte, f.eks. krav om anvendelse af certificerede håndværkere eller standardværdier.

Lovforslagets § 2 har til formål at implementere artikel 10, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet. Det fremgår af artikel 10, stk. 6, at medlemsstaterne sammenkæder deres finansielle foranstaltninger til energieffektivitetsforbedringer inden for renoveringer af bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser, som fastsættes ved hjælp af et eller flere af følgende kriterier:

- Den energimæssige ydeevne for det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, i hvilke tilfælde det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, skal installeres af en installatør med det relevante certificerings- eller færdighedsniveau.
- Standardværdier til beregning af energibesparelser i bygninger.
- De forbedringer, der er opnået som følge af en sådan energirenovering, ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen.
- Resultatet af et energisyn.
- Resultatet af en anden relevant, gennemsigtig og forholdsmæssig metode, som viser forbedringen af den energimæssige ydeevne.

Det følger af den foreslåede ændring, at der indsættes en ny bestemmelse som § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger sammenkædes med planlagte eller gennemførte energibesparelser, samt regler i relation hertil, herunder definitioner, undtagelser og bagatelgrænser.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 b i lov om fremme af energibesparelser i bygninger vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan implementere bygningsdirektivets artikel 10, stk. 6, herunder stille krav om sammenkædning, og om anvendelse og rækkevidde af de fem generelle kriterier i artikel 10, stk. 6.

Udmøntningen af den foreslåede § 2 b forventes at ske ved bekendtgørelse indeholdende regler om sammenkædning, samt anvendelse af minimum ét af de fem generelle kriterier. Der vil dog også være hjemmel til at kunne stille krav om anvendelse af minimum to eller flere kriterier.

Det forventes, at § 2 b udmøntes således, at offentlige myndigheder får valgfrihed til selv at beslutte, hvorvidt de ved fastsættelse af nye finansielle foranstaltninger vil anvende flere af kriterierne.

Såfremt en myndighed ved fastsættelse af en ny offentlig finansiel foranstaltning beslutter, at der ved sammenkædning skal opfyldes mere end de fastsatte minimumkriterier, for at der kan gives støtte, så forventes det, at de øvrige generelle kriterier i bygningsdirektivet, som udmøntes via § 2 b, vil blive anvendt. Det vil dog konkret være muligt at anvende andre kriterier, så længe de fastsatte minimumkriterier er anvendt.

Reglerne vil alene finde anvendelse på nye offentlige finansielle foranstaltninger, dvs. foranstaltninger som træder i kraft efter ikrafttræden af den bekendtgørelse, som udmønter § 2 b. Eksisterende finansielle foranstaltninger berøres således ikke af lovforslaget.

Den foreslåede § 2 b vil endvidere medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren får mulighed for, under iagttagelse af bygningsdirektivets rammer, at fastsætte en række regler i relation til sammenkædningen. Dette kan f.eks. være regler om bagatelgrænser, såfremt det vurderes, at anvendelsen af et eller flere af de fem kriterier vil være uproportionelt i forhold til værdien af støtteforanstaltningen og/eller administrationsbyrderne. Det kan også være regler om undtagelser fra kriterierne, f.eks. når det konkret vurderes, at visse offentlige finansielle foranstaltninger ikke meningsfuldt kan omfattes af kriterierne. Udgangspunktet er dog, at alle typer af finansielle foranstaltninger omfattes, dvs. både direkte tilskud, skattefordele, afgiftsfritagelser m.v. Der kan også fastsættes regler om definitioner af f.eks. energieffektive renoveringer af bygninger, den omfattede kreds af offentlige myndigheder, institutioner m.v. Ovenstående er alene eksempler og således ikke udtryk for en udtømmende opstilling.

Den foreslåede bemyndigelse i § 2 b finder også anvendelse i forhold til fremtidig regulering i bygningsdirektivet om sammenkædning af offentlige finansielle foranstaltninger til energieffektive renoveringer i bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser. Bestemmelsen vil således medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne implementere sådanne fremtidige regler.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse efter § 2 b delegeres til Energi-styrelsen.

Til § 3

Til nr. 1

I henhold til lov nr. 607 af 12. juni 2013 om fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser med senere ændringer har det været muligt at opnå tilsagn om tilskud til projekter, der erstatter fossile brændsler med vedvarende energi eller fjernvarme samt energieffektiviseringer i direkte tilknytning til disse konverteringsprojekter.

Den pågældende lov blev ophævet ved § 3 i lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov

om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser.

Det fremgår af § 5, stk. 5, i lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, at lovens § 3 ikke finder anvendelse for tilsagn om tilskud efter lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser og regler udstedt i medfør heraf, hvis der er truffet afgørelse om tilskud før lovens ikrafttræden. For sådanne tilsagn finder de hidtil gældende regler anvendelse. Det er en betingelse for udbetaling af tilskud, hvorom der er truffet afgørelse om tilskud før lovens ikrafttræden, at anmodning om udbetaling af tilskud er indgivet til Energistyrelsen senest den 31. december 2021.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, stk. 5, i lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, at »2021« ændres til: »2023«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fristen for indgivelse af anmodning om udbetaling af tilskud ændres fra den 31. december 2021 til den 31. december 2023. Anmodning om udbetaling af tilskud skal således indgives til Energistyrelsen senest den 31. december 2023. Hvis anmodningen ikke indgives senest den 31. december 2023, bortfalder det meddelte tilsagn om tilskud efter ordningen.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Lovforslagets § 1 om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget gælder ikke og kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om fremme af besparelser i energiforbrug, jf. lovens § 25, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslagets § 2 om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger gælder ikke og kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovens § 40, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslagets § 3 om ændring af lov om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser gælder ikke og kan ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland, da lov om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser, jf. lovens § 6, ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1234 af 24. august 2020, foretages føl-gende ændringer:

§ 1. ---

Stk. 2. Loven skal inden for den i stk. 1 nævnte målsæt-ning særligt

nr. 1-3) ---

nr. 4) fremme energibesparelser og energieffektiviseringer gennem tilskud

1. I § 1, *stk. 2, nr. 4*, indsættes efter »energieffektiviserin-ger«: »samt reduktioner i anvendelsen af fossile brændsler i forbindelse hermed«.

§ 5. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren nedsæt-ter et uafhængigt rådgivende Energispareråd, som skal bi-drage til at styrke koordinering og fremme udviklingen af den samlede energispareindsats. Ministeren udpeger forman-den og medlemmerne og fastsætter udvalgets forretningsor-den. Medlemmerne skal repræsentere aktører, interessenter og sagkyndige vedrørende energibesparelser.

2. I § 5, *stk. 2*, ændres »rådgivende Energispareråd« til: »råd«.

§ 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan forud for påbegyndelse af et projekt om energibesparelser og energief-fektiviseringer og efter ansøgning give tilsagn om tilskud til følgende:

1-2) ---

3) Virksomheder, der gennemfører projekter med henblik på at opnå energibesparelser og energieffektiviseringer overve-jende i procesenergi.

Stk. 2. ---

3. I § 7, *stk. 1, nr. 3*, ændres »overvejende i procesenergi« til: »i det endelige energiforbrug«.

§ 2

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lov-bekendtgørelse nr. 841 af 21. august 2019, foretages følgen-de ændring:

1. Efter § 2 a indsættes som ny bestemmelse:

»§ 2 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fast-sætte regler om, at offentlige finansielle foranstaltninger til fremme af energieffektive renoveringer i bygninger sam-menkædes med planlagte eller gennemførte energibesparel-ser, samt regler i relation hertil, herunder definitioner, undta-gelser og bagatelgrænser.

§ 3

I lov nr. 1756 af 27. december 2016 om ændring af lov om elforsyning, lov om fremme af vedvarende energi og

elsikkerhedsloven og om ophævelse af lov om tilskud til fremme energi i virksomheders produktionsprocesser, foretages følgende ændring:

§ 5. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. [...] Det er en betingelse for udbetaling af tilskud, hvorom der er truffet afgørelse om tilskud før lovens ikrafttræden, at anmodning om udbetaling af tilskud er indgivet til Energistyrelsen senest den 31. december 2021.

1. I § 5, *stk. 5*, ændres »2021« til: »2023«.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/844

af 30. maj 2018

om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (1),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget (2),

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og (3)

ud fra følgende betragtninger:

(1)

Unionen er fast besluttet på at udvikle et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og dekarboniseret energisystem. Energiunionen og den klima- og energipolitiske ramme for 2030 fastsætter ambitiøse forpligtelser for Unionen til at reducere drivhusgasemissionerne yderligere med mindst 40 % senest i 2030 sammenlignet med 1990, øge andelen af vedvarende energi i energiforbruget, gennemføre energibesparelser i overensstemmelse med Unionens ambitionsniveau og forbedre Europas energisikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed.

(2)

For at nå disse målsætninger kombinerer revisionen af Unionens lovgivning om energieffektivitet i 2016 en revurdering af Unionens energieffektivitetsmål for 2030 som ønsket af Det Europæiske Råd i dets konklusioner i 2014, en revision af de centrale bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (4) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU (5) og en styrkelse af finansieringsrammen, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI), hvilket i sidste ende vil forbedre de finansielle vilkår for investeringer i energieffektivitet på markedet.

(3)

I henhold til direktiv 2010/31/EU skulle Kommissionen senest den 1. januar 2017 foretage en gennemgang i lyset af de erfaringer og fremskridt, der er gjort under det nævnte direktivs anvendelse, og om nødvendigt fremsætte forslag.

(4)

For at forberede denne gennemgang tog Kommissionen en række skridt for at indsamle dokumentation for, hvordan direktiv 2010/31/EU var blevet gennemført i medlemsstaterne, med fokus på, hvad der fungerede, og hvad der kunne forbedres.

(5)

Resultatet af gennemgangen og af Kommissionens konsekvensanalyse viste, at en række ændringer er nødvendige for at styrke de gældende bestemmelser i direktiv 2010/31/EU og for at forenkle visse aspekter.

(6)

Unionen har forpligtet sig til at udvikle et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og dekarboniseret energisystem senest i 2050. For at opfylde dette mål har medlemsstaterne og investorerne brug for foranstaltninger, der sigter mod at nå det langsigtede mål for drivhusgasemissioner og som dekarboniserer bygningsmassen, der tegner sig for ca. 36 % af alle CO₂-emissioner i Unionen, senest i 2050. Medlemsstaterne bør tilstræbe en omkostningseffektiv balance mellem dekarbonisering af energiforsyningen og reducere af det endelige energiforbrug. Med henblik herpå har medlemsstater og investorer brug for en klar vision, der kan være rettesnor for deres politikker og investeringsbeslutninger, hvilket omfatter vejledende nationale delmål og energieffektivitetstiltag med henblik på at nå de kortsigtede (2030), mellemfristede (2040) og langsigtede (2050) mål. I lyset af sådanne målsætninger og med tanke på Unionens overordnede ambitioner med hensyn til energieffektivitet er det vigtigt, at medlemsstaterne angiver de forventede resultater af deres langsigtede renoveringsstrategier og overvåger udviklingen ved at fastsætte indenlandske indikatorer for fremskridt under hensyntagen til nationale forhold og udvikling.

(7)

Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer, som fulgte den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP 21), sætter skub i Unionens indsats for at dekarbonisere bygningsmassen. I betragtning af at opvarmning og afkøling tegner sig for næsten 50 % af Unionens endelige energiforbrug, hvoraf 80 % forbruges i bygninger, er opfyldelsen af Unionens energi- og klimamål forbundet med Unionens indsats for at renovere sin bygningsmasse gennem prioritering af energieffektivitet og anvendelse af princippet om »energieffektivitet først« samt overvejelser om at benytte vedvarende energikilder.

(8)

Bestemmelserne om langsigtede renoveringsstrategier i direktiv 2012/27/EU bør overflyttes til direktiv 2010/31/EU, hvor de passer bedre i sammenhængen. Medlemsstaterne bør kunne anvende deres langsigtede renoveringsstrategier til at imødegå brandsikkerhed og risici i forbindelse kraftig seismisk aktivitet, der påvirker energieffektive renoveringer og bygningers levetid.

(9)

For at opnå en yderst energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse og for at sikre at de langsigtede renoveringsstrategier leverer de nødvendige fremskridt hen mod omdannelsen af eksisterende bygninger

til næsten energineutrale bygninger, navnlig gennem en stigning i gennemgribende renoveringer, bør medlemsstaterne etablere klare retningslinjer, skitsere målbare, målrettede tiltag såvel som fremme lige adgang til finansiering, herunder til de mindst energieffektive segmenter af den nationale bygningsmasse, til energifattige forbrugere, til socialt boligbyggeri og til husholdninger, der er ramt af dilemmaet med delte incitamenter, samtidig med at der tages hensyn til prisoverkommelighed. For yderligere at støtte de nødvendige forbedringer af deres nationale lejeboligmasse bør medlemsstaterne overveje at indføre eller fortsat at anvende krav om en vis grad af energimæssig ydeevne for udlejningsejendomme i overensstemmelse med energiattesterne.

(10)

Ifølge Kommissionens konsekvensanalyse bliver der behov for en gennemsnitlig årlig renoveringsprocent på 3 % for at nå Unionens ambitioner med hensyn til energieffektivitet på en omkostningseffektiv måde. I betragtning af at hver gang energibesparelserne øges med 1 %, mindskes gasimporten med 2,6 %, er klare ambitioner for renovering af den eksisterende bygningsmasse yderst vigtige. Derfor vil en indsats for at øge bygningers energimæssige ydeevne bidrage aktivt til Unionens uafhængighed på energiområdet, og vil desuden have et stort potentiale for jobskabelse i Unionen, særlig blandt små og mellemstore virksomheder. I den forbindelse bør medlemsstaterne tage hensyn til behovet for en klar forbindelse mellem deres langsigtede renoveringsstrategier og relevante initiativer til fremme af kompetenceudvikling og uddannelse inden for bygge- og energieffektivitetssektorerne.

(11)

Der bør tages hensyn til behovet for at afhjælpe energifattigdom i overensstemmelse med kriterier, der er fastlagt af medlemsstaterne. Medlemsstaterne har ret til at fastlægge, hvad de betragter som relevante foranstaltninger, når de i deres renoveringsstrategier beskriver de nationale foranstaltninger, der bidrager til at afhjælpe energifattigdom.

(12)

Medlemsstaterne kan i deres langsigtede renoveringsstrategier og i forbindelse med planlægning af tiltag og foranstaltninger gøre brug af begreber som tærskelpunkt, dvs. tidspunkter i en bygnings livscyklus, der for så vidt angår omkostningseffektivitet eller driftsforstyrrelser er passende i forhold til gennemførelse af energieffektive renoveringer.

(13)

Med hensyn til indendørs luftkvalitet fremgår det af Verdenssundhedsorganisationens retningslinjer fra 2009, at bygninger med en større ydeevne giver beboerne større komfort og velvære og forbedrer sundheden. Kuldebroer, utilstrækkelig isolering og utilsigtede luftstrømme kan resultere i overfladetemperaturer under luftens dugpunkt og i fugt. Det er derfor afgørende at sikre en fuldstændig og homogen isolering af bygningen, herunder altaner, vinduespartier, tage, vægge, døre og gulve, og der bør lægges særlig vægt på at hindre, at temperaturen på bygningens indendørs overflader falder til under dugpunkttemperaturen.

(14)

Medlemsstaterne bør støtte opgraderinger af den energimæssige ydeevne i eksisterende bygninger, der bidrager til et sundt indeklima, herunder ved fjernelse af asbest og andre skadelige stoffer, og derved

forebygge ulovlig fjernelse af skadelige stoffer og lette overholdelsen af gældende lovgivningsmæssige retsakter som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/148/EF (6) og (EU) 2016/2284 (7).

(15)

Det er vigtigt at sikre, at foranstaltninger til forbedring af bygningers energimæssige ydeevne ikke kun har fokus på klimaskærmen, men omfatter alle relevante elementer og tekniske systemer i en bygning såsom passive elementer, der indgår i passive teknikker, der har til formål at reducere energibehovet til opvarmning eller køling, energiforbruget til belysning og til ventilation og dermed forbedre den termiske og visuelle komfort.

(16)

Finansielle mekanismer, incitamenter og mobiliseringen af finansielle institutioner med henblik på energieffektive renoveringer i bygninger bør spille en central rolle i nationale langsigtede renoveringsstrategier og fremmes aktivt af medlemsstaterne. Sådanne tiltag bør omfatte fremme af energieffektivitetsrealkreditlån til certificerede energieffektive renoveringer af bygninger, fremme af offentlige investeringer i en energieffektiv bygningsmasse, f.eks. gennem offentlig-private partnerskaber eller frivillige kontrakter om energimæssig ydeevne, nedbringelse af den oplevede risiko ved en investering, sikring af tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsværktøjer og støtteinstrumenter som one-stop-shops, der tilbyder integrerede energirenoveringstjenester, samt gennemførelse af andre foranstaltninger og initiativer såsom dem, der er omhandlet i Kommissionens initiativ om intelligent finansiering af intelligente bygninger.

(17)

Løsninger baseret på natur, såsom velplanlagt gadebeplantning, grønne tage og vægge, der giver isolering og skygge til bygninger, bidrager til at reducere efterspørgslen efter energi, idet de begrænser behovet for opvarmning og køling og forbedrer en bygningens energimæssige ydeevne.

(18)

Forskning i og forsøg med nye løsninger til forbedring af historiske bygningers og steders energimæssige ydeevne bør fremmes, samtidig med at kulturarven beskyttes og bevares.

(19)

I forbindelse med nye bygninger og bygninger, der gennemgår større renoveringer, bør medlemsstaterne tilskynde til installation af højeffektive alternative systemer, hvis det er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt, samtidig med at der også tages hensyn til forhold vedrørende sunde indendørs klimaforhold, brandsikkerhed og risici vedrørende kraftig seismisk aktivitet, i overensstemmelse med indenlandske sikkerhedsforskrifter.

(20)

For at opfylde målene om energieffektivitet for bygninger bør gennemsigtheden af energiattester forbedres ved at sikre, at alle de nødvendige parametre til beregninger, for både attestering og mindstekrav til energimæssig ydeevne, fastsættes og anvendes på en ensartet måde. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger, der sikrer, at eksempelvis ydeevnen for installerede, udskiftede eller opgradere-

de tekniske bygningsinstallationer så som til rumopvarmning, luftkonditionering eller vandopvarmning dokumenteres med henblik på attesting af bygninger og kontrol af overholdelsen.

(21)

Installationen af selvregulerende enheder i eksisterende bygninger til separat regulering af temperaturen i hvert rum, eller, når dette er begrundet, i et angivet opvarmet område af bygningsenheden, bør overvejes, hvor dette er økonomisk muligt, f.eks. hvor omkostningerne i forbindelse hermed udgør under 10 % af de samlede udgifter til de udskiftede varmeproducerende enheder.

(22)

Innovation og ny teknologi gør det også muligt for bygninger at støtte den samlede dekarbonisering af økonomien, herunder transportsektoren. Eksempelvis kan bygninger bruges til at fremskynde udviklingen af den infrastruktur, der er nødvendig for intelligent opladning af elektriske køretøjer, og samtidig skabe et grundlag for medlemsstaterne til at anvende bilbatterier som en strømkilde, hvis de ønsker det.

(23)

Kombineret med vedvarende energikilders øgede andel af elproduktionen, producerer elektriske køretøjer færre CO₂-emissioner, hvilket fører til bedre luftkvalitet. Elektriske køretøjer er et vigtigt element i overgangen til ren energi baseret på energieffektivitetsforanstaltninger, alternative brændstoffer, vedvarende energikilder og innovative forvaltningsløsninger vedrørende energifleksibilitet. Bygningsreglementer kan anvendes effektivt til indførelse af målrettede krav, der støtter etableringen af opladningsinfrastruktur i beboelsesejendomme og erhvervsbygningers parkeringsanlæg. Medlemsstaterne bør fastlægge foranstaltninger til forenkling af etableringen af opladningsinfrastruktur med henblik på at fjerne hindringer såsom delte incitamenter og administrative vanskeligheder, som de enkelte ejere møder, når de forsøger at opsætte en ladestander på deres parkeringsplads.

(24)

Kabelføringsinfrastruktur sikrer de rette betingelser for hurtig udrulning af ladestandere, hvis og hvor de er nødvendige. Medlemsstaterne bør sikre udviklingen af elektromobilitet på en afbalanceret og omkostningseffektiv måde. I særdeleshed bør der i forbindelse med større renovering, der berører elektrisk infrastruktur, sørges for relevant installering af kabelføringsinfrastruktur. Medlemsstaterne bør i forbindelse med gennemførelsen af kravene til elektromobilitet i national lovgivning tage behørigt hensyn til potentielle forskelligartede vilkår såsom ejendomsret til bygninger og de tilstødende parkeringspladser, offentlige parkeringspladser, der drives af private enheder, og bygninger, der har både en beboelses- og erhvervsmæssig funktion.

(25)

Hvis infrastrukturen er etableret, vil det mindske udgifterne til opsætning af ladestandere for de enkelte ejere og sikre, at brugere af elektriske køretøjer har adgang til ladestandere. Fastsættelse af krav til elektromobilitet på EU-plan vedrørende forberedelse af parkeringspladser og opsætning af ladestandere er en effektiv metode til at fremme elektriske køretøjer i nærmeste fremtid og samtidigt gøre den videre udvikling mulig til en lavere pris på mellemlangt til langt sigt.

(26)

Når medlemsstaterne fastsætter deres krav til opsætning af et mindste antal ladestandere i erhvervsbygninger med mere end 20 parkeringspladser, som skal gælde fra 2025, bør de tage hensyn til de relevante nationale, regionale og lokale forhold, samt mulige forskelligartede behov og omstændigheder på grundlag af areal, bygningstypologi, dækning med offentlig transport og andre relevante kriterier for at sikre den forholdsmæssige og passende udrulning af ladestandere.

(27)

Nogle særligt sårbare geografiske områder kan imidlertid have særlige problemer med at opfylde disse krav om elektromobilitet. Dette kan være tilfældet for regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) på grund af deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal og deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold samt mikroisolerede systemer, hvis elnet måske skal udvikles for at kunne klare en yderligere elektrificering af lokal transport. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne have mulighed for ikke at anvende kravene om elektromobilitet. Uanset denne undtagelse kan elektrificering af transporten være et vigtigt redskab til håndtering af de problemer med luftkvalitet eller forsyningssikkerhed, som de nævnte regioner og systemer ofte står over for.

(28)

Når medlemsstaterne anvender de krav til elektromobilitetsinfrastruktur, der fremgår af ændringerne til direktiv 2010/31/EU som fastsat i nærværende direktiv, bør de overveje behovet for en samlet og sammenhængende byplanlægning samt fremme af alternative, sikre og bæredygtige transportformer og deres understøttende infrastruktur, f.eks. gennem en særlig parkeringsinfrastruktur, der tager hensyn til elektriske cykler og til køretøjer til bevægelseshæmmede personer.

(29)

Dagsordnerne for det digitale indre marked og energiunionen bør være afstemt efter hinanden og tjene fælles mål. Digitaliseringen af energisystemet er hurtigt ved at ændre energilandskabet, fra integrationen af vedvarende energikilder til intelligente net og bygninger, som er klar til installationer med intelligente funktioner. Med henblik på at digitalisere byggesektoren er Unionens konnektivitetsmål og ambitioner med hensyn til etableringen af kommunikationsnet med høj kapacitet vigtige for intelligente boliger og godt opkoblede samfund. Der bør gives målrettede incitamenter til at fremme systemer, der er intelligensparate, og digitale løsninger i det bebyggede miljø. Dette giver nye muligheder for energibesparelser ved at give forbrugerne mere nøjagtige oplysninger om deres forbrugsmønstre og ved at give systemoperatøren mulighed for at styre nettet mere effektivt.

(30)

Indikatoren for intelligensparathed bør anvendes til at måle bygningers evne til at udnytte informations- og kommunikationsteknologi og elektroniske systemer med henblik på at tilpasse driften af bygningerne til beboernes og nettets behov samt til at forbedre energieffektiviteten og den samlede ydeevne af bygninger. Indikatoren for intelligensparathed bør øge bygningsejeres og beboeres bevidsthed om værdien af bygningsautomatisering og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer og bør skabe tillid hos beboere, hvad angår de reelle besparelser som følge af nævnte nye forbedrede funktioner. Anvendelse af ordningen for vurdering af bygningers intelligensparathed bør være frivillig for medlemsstaterne.

(31)

For at tilpasse direktiv 2010/31/EU til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere nævnte direktiv ved at etablere definitionen på indikatoren for intelligensparathed og en metode til dens beregning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (8). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(32)

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2010/31/EU, som ændret ved nærværende direktiv, bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår de nærmere betingelser for etableringen af en frivillig fælles EU-ordning for vurdering af bygningers intelligensparathed. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (9).

(33)

For at sikre at finansielle foranstaltninger vedrørende energieffektivitet anvendes bedst muligt i forbindelse med bygningsrenovering, bør de sammenkædes med kvaliteten af renoveringsarbejdet i lyset af de planlagte eller opnåede energibesparelser. De pågældende foranstaltninger bør derfor sammenkædes med ydeevnen for det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, med installatørens certificerings- eller færdighedsniveau, med et energisyn eller med de forbedringer, der er opnået som følge af renoveringen, og som bør vurderes ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen, ved hjælp af standardværdier eller ved en anden gennemsigtig og forholdsmæssig metode.

(34)

De nuværende uafhængige kontrolsystemer for energiattester kan anvendes til kontrol af overholdelse og bør styrkes for at sikre, at attesterne er af god kvalitet. Når det uafhængige kontrolsystem for energiattester suppleres af en frivillig database, som går videre end kravene i direktiv 2010/31/EU som ændret ved nærværende direktiv, kan det anvendes med henblik på kontrol af overholdelsen og til at levere statistiske oplysninger om den regionale eller nationale bygningsmasse. Højkvalitetsdata om bygningsmassen er nødvendige og kan til dels genereres ud fra de databaser, som næsten alle medlemsstater er i færd med at udvikle og forvalte for energiattester.

(35)

Ifølge Kommissionens konsekvensanalyse blev bestemmelser vedrørende eftersyn af varme- og klimaanlæg vurderet til at være ineffektive, fordi de ikke i tilstrækkelig grad sikrede nævnte tekniske anlægs oprindelige og fortsatte ydeevne. Selv billige energieffektive tekniske løsninger med meget korte tilbagebetalingstider, såsom hydraulisk afbalancering af varmeanlægget og monteringen eller udskiftningen af termostatventiler, overvejes ikke i tilstrækkelig grad i dag. Bestemmelserne vedrørende eftersyn bør

ændres for at sikre bedre eftersynsresultater. Nævnte ændringer bør have fokus på eftersyn af centralvarmeanlæg og klimaanlæg, herunder når de er kombineret med ventilationsanlæg. Nævnte ændringer bør udelukke små varmeanlæg såsom elektriske varmeovne og brændeovne, når de ligger under tærsklen for eftersyn i henhold til direktiv 2010/31/EU som ændret ved nærværende direktiv.

(36)

Ved udførelsen af eftersyn og for at opnå de tilsigtede forbedringer i bygningers energimæssige ydeevne i praksis bør målet være at forbedre den faktiske energimæssige ydeevne af varmeanlæg, klimaanlæg og ventilationsanlæg under reelle driftsforhold. Sådanne anlægs faktiske ydeevne er styret af energiforbruget under dynamisk varierende typiske eller gennemsnitlige driftsforhold. Disse forhold kræver for det meste kun en del af den nominelle effektkapacitet, og derfor bør eftersyn af varmeanlæg, klimaanlæg og ventilationsanlæg omfatte en vurdering af udstyrets relevante kapacitet til at forbedre anlæggenes ydeevne under varierende forhold, f.eks. driftsbetingelser ved delvis belastning.

(37)

Bygningsautomatisering og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer har vist sig at være en effektiv erstatning for eftersyn, navnlig når det gælder store installationer, og rummer et stort potentiale til at levere omkostningseffektive og betydelige energibesparelser både for forbrugere og virksomheder. Montering af sådant udstyr bør betragtes som værende det mest omkostningseffektive alternativ til eftersyn i store erhvervsbygninger og ejendomme, der består af flere lejligheder og har en størrelse, som muliggør en tilbagebetalingsperiode på under tre år, da det gør det muligt at reagere på de leverede oplysninger og derved sikre energibesparelser over tid. For små installationer bør installatørernes dokumentation for systemets ydeevne støtte kontrollen med overholdelsen af de mindstekrav, der er fastsat for alle tekniske bygningsinstallationer.

(38)

Medlemsstaternes nuværende mulighed for at vælge foranstaltninger baseret på rådgivning som et alternativ til eftersyn af varmeanlæg, klimaanlæg, kombinerede varme- og ventilationsanlæg og kombinerede klima- og ventilationsanlæg skal bevares, forudsat at det i en rapport forelagt Kommissionen er blevet dokumenteret, at virkningen svarer til virkningen af eftersyn før anvendelsen af disse foranstaltninger.

(39)

Indførelsen af ordninger for regelmæssigt eftersyn af varme- og klimaanlæg i henhold til direktiv 2010/31/EU indebærer betydelige administrative og finansielle investeringer for medlemsstaterne og den private sektor, herunder for uddannelsen og godkendelsen af eksperter, kvalitetssikring og -kontrol såvel som omkostningerne ved eftersyn. Medlemsstater, der har truffet de nødvendige foranstaltninger til at etablere regelmæssige eftersyn, og som har indført effektive eftersynsordninger, kan finde det hensigtsmæssigt at videreføre de pågældende ordninger, herunder for mindre varme- og klimaanlæg. I så fald bør medlemsstaterne ikke have pligt til at meddele disse strengere krav til Kommissionen.

(40)

Uden at dette berører medlemsstaternes valg, hvad angår anvendelsen af sættet af standarder vedrørende bygningers energimæssige ydeevne, udarbejdet under Kommissionens mandat M/480 til Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), vil anerkendelsen og udbredelsen af disse standarder i medlemssta-

terne få en positiv indvirkning på gennemførelsen af direktiv 2010/31/EU som ændret ved nærværende direktiv.

(41)

I Kommissionens henstilling (EU) 2016/1318 (10) om næsten energineutrale bygninger blev det beskrevet, hvordan gennemførelsen af direktiv 2010/31/EU samtidigt kunne sikre omdannelsen af bygningsmassen og overgangen til en mere bæredygtig energiforsyning, der også støtter strategien for opvarmning og køling. For at sikre en korrekt gennemførelse bør de generelle rammebestemmelser for beregning af bygningers energimæssige ydeevne ajourføres, og der bør tilskyndes til en forbedret ydeevne af klimaskærme, understøttet af det arbejde, der er udført af CEN under mandat M/480 fra Kommissionen. Medlemsstaterne kan vælge at gå videre ved at indføre yderligere numeriske indikatorer, f.eks. for hele bygningens samlede energiforbrug eller drivhusgasemissioner.

(42)

Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at fastsætte mere ambitiøse krav til energimæssig ydeevne for bygninger og for bygningsdele, så længe sådanne krav er forenelige med EU-retten. Det er i overensstemmelse med målene i direktiv 2010/31/EU og 2012/27/EU, at nævnte krav under visse omstændigheder kan begrænse installationen eller brugen af produkter, der er omfattet af anden gældende EU-harmoniseringslovgivning, forudsat at sådanne krav ikke udgør en urimelig markedshindring.

(43)

Målet for dette direktiv, nemlig at reducere den mængde energi, der er nødvendig for at dække den energiefterspørgsel, som er forbundet med den typiske brug af bygninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af den garanterede sammenhæng, hvad angår fælles målsætninger, forståelse og politisk vilje, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(44)

Dette direktiv respekterer fuldt ud medlemsstaternes særlige nationale forhold og forskelle og deres beføjelser i overensstemmelse med artikel 194, stk. 2, i TEUF. Endvidere er formålet med dette direktiv at gøre det muligt at dele bedste praksis for at lette overgangen til en yderst energieffektiv bygningsmasse i Unionen.

(45)

I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter (11) forpligter medlemsstaterne sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til dette direktiv anser lovgiveren fremsendelse af sådanne dokumenter for at være begrundet.

(46)

Direktiv 2010/31/EU og 2012/27/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer til direktiv 2010/31/EU

I direktiv 2010/31/EU foretages følgende ændringer:

1)

Artikel 2 ændres således:

a)

nr. 3) affattes således:

»3)

»teknisk bygningsinstallation«: teknisk udstyr til en bygnings eller bygningsenheds rumopvarmning, rumkøling, ventilation, varmt brugsvand, indbygget belysning, automatisering og kontrol, elproduktion på stedet eller en kombination heraf, herunder sådanne installationer, der anvender energi fra vedvarende energikilder«

b)

følgende nummer indsættes:

»3a)

»bygningssystem«: et system, der omfatter samtlige produkter, software og ingeniørtjenester, der kan understøtte energieffektiv, økonomisk og sikker drift af tekniske bygningsinstallationer gennem automatisk kontrol og ved at lette den manuelle forvaltning af nævnte tekniske bygningsinstallationer«

c)

følgende numre indsættes:

»15a)

»varmeanlæg«: en kombination af de komponenter, der er nødvendige for at sikre en form for behandling af indeluften, hvorved temperaturen øges

15b)

»varmeproducerende enhed«: den del af et varmeanlæg, der producerer nyttevarme ved hjælp af en eller flere af følgende processer:

- a)
forbrænding af brændsel i for eksempel en kedel
- b)
jouleeffekten i varmelegemerne i et elektrisk modstandsopvarmningssystem
- c)
optagelse af varme fra den omgivende luft, udsugningsluft eller en vand- eller jordvarmekilde ved hjælp af en varmepumpe

15c)

»kontrakt om energimæssig ydeevne«: kontrakt om energimæssig ydeevne som defineret i artikel 2, nr. 27), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU (*1)

(*1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).«

- d)
Følgende nummer tilføjes:
- »20)
»mikroisoleret system«: et mikroisoleret system som defineret i artikel 2, nr. 27), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF (*2)
- (*2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55).«

- 2)
Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 2a
Langsigtet renoveringsstrategi
1. Hver medlemsstat opstiller en langsigtet renoveringsstrategi for støtte til renovering af den nationale masse af såvel offentlige som private beboelsesejendomme og erhvervsbygninger med henblik på at gøre den til en yderst energieffektiv og dekarboniseret bygningsmasse senest i 2050 og lette den omkostningseffektive omdannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger. Hver langsigtet renoveringsstrategi skal forelægges i overensstemmelse med de gældende planlægnings- og indberetningsforpligtelser og skal omfatte:

- a)

en oversigt over den nationale bygningsmasse, efter omstændighederne baseret på statistisk stikprøveudtagning og forventet andel af renoverede bygninger i 2020

b)

kortlægningen af omkostningseffektive renoveringsmetoder af relevans for bygningstypen og klimazonen, eventuelt under hensyntagen til de potentielle relevante tærskelpunkter af en bygnings levetid

c)

politikker og foranstaltninger, der skal fremme omkostningseffektive gennemgribende renovering af bygninger, herunder gennemgribende renovering i etaper, og støtte målrettede, omkostningseffektive foranstaltninger og renoveringer, f.eks. ved indførelse af en frivillig ordning for bygningsrenoveringspas

d)

en oversigt over politikker og foranstaltninger, der er målrettet de mindst energieffektive segmenter i den nationale bygningsmasse, dilemmaer med delte incitamenter og markedssvigt, og en oversigt over relevante nationale foranstaltninger, der bidrager til at afhjælpe energifattigdom

e)

politikker og foranstaltninger, der er målrettet alle offentlige bygninger

f)

en oversigt over nationale initiativer til fremme af intelligente teknologier og godt opkoblede bygninger og samfund såvel som færdigheder og uddannelse inden for bygge- og energieffektivitetssektoren, og

g)

et evidensbaseret skøn over forventede energibesparelser og mere generelle fordele, f.eks. hvad angår sundhed, sikkerhed og luftkvalitet.

2. Hver medlemsstat fastsætter i sin langsigtede renoveringsstrategi en køreplan med foranstaltninger og indenlandsk fastsatte målbare indikatorer for fremskridt for - med henblik på det langsigtede mål for 2050 om at reducere drivhusgasemissionerne i Unionen med 80-95 % i forhold til 1990 - at sikre en yderst energieffektiv og dekarboniseret national bygningsmasse og at lette den omkostningseffektive omdannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger. Køreplanen skal indeholde vejledende delmål for 2030, 2040 og 2050 og redegøre for, hvordan de bidrager til at nå Unionens energieffektivitetsmål i overensstemmelse med direktiv 2012/27/EU.

3. For at støtte mobiliseringen af investeringer i den renovering, der er nødvendig for at nå målene i stk. 1, letter medlemsstaterne adgangen til passende mekanismer til:

a)

sammenlægningen af projekter, herunder gennem investeringsplatforme eller -grupper og gennem konsortier af små og mellemstore virksomheder, for at sikre investoradgang såvel som pakkeløsninger til potentielle klienter

b)

nedbringelsen af den oplevede risiko ved energieffektivitetsaktiviteter for investorer og den private sektor

c)

anvendelsen af offentlige midler til at mobilisere yderligere private investeringer eller til at afhjælpe specifikke markedssvigt

d)

styring af investeringer hen imod en energieffektiv offentlig bygningsmasse i overensstemmelse med Eurostatvejledning, og

e)

tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsværktøjer, f.eks. one-stop-shops for forbrugere og energirådgivningstjenester, for så vidt angår relevante energieffektive renoveringer og finansielle instrumenter.

4. Kommissionen indsamler og udbreder, som minimum til offentlige myndigheder, bedste praksis vedrørende vellykkede offentlige og private finansieringsordninger for energieffektiv renovering såvel som oplysninger om ordninger for sammenlægning af små energieffektivitetsrenoveringsprojekter. Kommissionen kortlægger og udbreder bedste praksis om finansielle incitamenter til renovering fra et forbrugerperspektiv under hensyntagen til forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til omkostningseffektivitet.

5. For at støtte udviklingen af sin langsigtede renoveringsstrategi gennemfører hver medlemsstat en offentlig høring om sin langsigtede renoveringsstrategi forud for indgivelsen af den til Kommissionen. Hver medlemsstat medtager et sammendrag af resultaterne af sin offentlige høring som bilag til den langsigtede renoveringsstrategi.

Hver medlemsstat fastlægger de nærmere vilkår for høring på en inklusiv måde under gennemførelsen af sin langsigtede renoveringsstrategi.

6. Hver medlemsstat medtager oplysningerne om gennemførelsen af sin seneste langsigtede renoveringsstrategi som bilag til sin langsigtede renoveringsstrategi, herunder om de planlagte politikker og foranstaltninger.

7. Hver medlemsstat kan anvende sin langsigtede renoveringsstrategi til at tage højde for brandsikkerhed og risici i forbindelse med kraftig seismisk aktivitet, der påvirker energieffektive renoveringer og bygningers levetid.«

3)

Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Nye bygninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at nye bygninger opfylder de mindstekrav til energimæssig ydeevne, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at benytte højeffektive alternative systemer, hvis sådanne er til rådighed, tages i betragtning, inden byggeriet af nye bygninger går i gang.«

4)

Artikel 7, stk. 5, affattes således:

»I forbindelse med bygninger, som gennemgår større renovering, tilskynder medlemsstaterne til at anvende højeffektive alternative systemer, for så vidt dette er teknisk, funktionelt og økonomisk muligt, og tager hensyn til forhold vedrørende sunde indendørs klimaforhold, brandsikkerhed og risici i forbindelse med kraftig seismisk aktivitet.«

5)

Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Tekniske bygningsinstallationer, elektromobilitet og indikator for intelligensparathed

1. Med henblik på optimering af tekniske bygningsinstallationers energiforbrug fastsætter medlemsstaterne krav til installationer for så vidt angår den samlede energimæssige ydeevne, korrekt installering og passende dimensionering, indstilling og kontrol af de tekniske bygningsinstallationer, der er installeret i eksisterende bygninger.

Kravene til installationer fastsættes for tekniske bygningsinstallationer, som er nye, som udskiftes og som opgraderes, og anvendes for så vidt det er teknisk, økonomisk og funktionelt muligt.

Medlemsstaterne kræver, at nye bygninger, hvis det er teknisk og økonomisk muligt, udstyres med selvregulerende enheder til separat regulering af temperaturen i hvert rum eller, hvis det er begrundet, i et angivet opvarmet område af bygningsenheden. I eksisterende bygninger stilles der krav om installation af sådanne selvregulerende enheder, når varmeproducerende enheder udskiftes, såfremt det er teknisk og økonomisk muligt.

2. For så vidt angår nye erhvervsbygninger og erhvervsbygninger, som gennemgår større renovering, og som har mere end ti parkeringspladser, sikrer medlemsstaterne, at der opsættes mindst én ladestander som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU (*3) og etableres kabelføringsinfrastruktur, dvs. rør til elektriske kabler, for mindst hver femte parkeringsplads, for at der på et senere tidspunkt kan opsættes ladestander til elektriske køretøjer, hvor:

a)

parkeringsanlægget befinder sig inde i bygningen, og, for større renoveringer, renoveringsforanstaltninger omfatter parkeringsanlægget eller bygningens elektriske infrastruktur, eller

b)

parkeringsanlægget støder fysisk op til bygningen, og, for større renoveringer, renoveringsforanstaltninger omfatter parkeringsanlægget eller parkeringsanlæggets elektriske infrastruktur.

Kommissionen aflægger senest den 1. januar 2023 rapport til Europa-Parlamentet og til Rådet om det potentielle bidrag fra en EU-bygningspolitik i forhold til at fremme elektromobilitet, og foreslår, hvis det er relevant, foranstaltninger i den henseende.

3. Medlemsstaterne fastsætter krav om opsætning af et minimum af ladestandere for alle erhvervsbygninger med mere end 20 parkeringspladser senest den 1. januar 2025.

4. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende de krav, der er omhandlet i stk. 2 og 3, for bygninger, som ejes og benyttes af små og mellemstore virksomheder som defineret i afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF (*4).

5. For så vidt angår nye beboelsesejendomme og beboelsesejendomme, der gennemgår større renovering, og som har mere end ti parkeringspladser, sikrer medlemsstaterne, at der etableres kabelføringsinfrastruktur, dvs. rør til elektriske kabler for hver parkeringsplads, for at der på et senere tidspunkt kan opsættes ladestandere til elektriske køretøjer for hver parkeringsplads, hvor:

a)

parkeringsanlægget befinder sig inde i bygningen, og, for større renovering, renoveringsforanstaltninger omfatter parkeringsanlægget eller bygningens elektriske infrastruktur, eller

b)

parkeringsanlægget støder fysisk op til bygningen, og, for større renovering, renoveringsforanstaltninger omfatter parkeringsanlægget eller parkeringsanlæggets elektriske infrastruktur.

6. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende stk. 2, 3 og 5 på specifikke kategorier af bygninger, hvor:

a)

der i relation til stk. 2 og 5 er indgivet ansøgninger om byggetilladelse eller tilsvarende ansøgninger senest den 10. marts 2021

b)

den krævede kabelføringsinfrastruktur ville være afhængig af mikroisolerede systemer, eller hvis bygningerne er beliggende i regionerne i den yderste periferi, som omhandlet i artikel 349 i TEUF, hvis dette ville medføre betydelige problemer for driften af det lokale energisystem og bringe det lokale nets stabilitet i fare

c)

omkostningerne til opladnings- og kabelføringsinstallationer overstiger 7 % af de samlede omkostninger ved den større renovering af bygningen

d)

en offentlig bygning allerede er omfattet af sammenlignelige krav i henhold til gennemførelsen af direktiv 2014/94/EU.

7. Medlemsstaterne fastlægger foranstaltninger med henblik på at forenkle udrulningen af ladestandere i nye og eksisterende beboelsesejendomme og erhvervsbygninger og håndtere eventuelle reguleringsmæssige hindringer, herunder tilladelses- og godkendelsesprocedurer, uden at dette berører medlemsstaternes ejendoms- og lejeret.

8. Medlemsstaterne overvejer behovet for sammenhængende politikker for bygninger, blød og grøn mobilitet og byplanlægning.

9. Medlemsstaterne sikrer, at når en teknisk bygningsinstallation installeres, udskiftes eller opgraderes, vurderes den samlede energimæssige ydeevne for den ændrede del og, hvor det er relevant, for hele den ændrede installation. Resultaterne dokumenteres og videreformidles til bygningsejeren, således at de forbliver tilgængelige og kan anvendes til kontrol af overholdelsen af de mindstekrav, der er fastsat i henhold til stk. 1, og i forbindelse med udstedelse af energiattester. Uden at dette berører artikel 12, beslutter medlemsstaterne, om de vil kræve, at der udstedes en ny energiattest.

10. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2019 en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 23, der supplerer dette direktiv ved at fastsætte en frivillig fælles EU-ordning for vurdering af bygningers intelligensparathed. Vurderingen baseres på bygningens eller bygningsenhedens evne til at tilpasse driften til beboerens og elnettets behov og forbedre energieffektiviteten og den samlede ydeevne.

I overensstemmelse med bilag Ia skal den frivillige fælles EU-ordning for vurdering af bygningers intelligensparathed:

a)

fastlægge definitionen af indikatoren for intelligensparathed og

b)

fastlægge en metode til beregning heraf.

11. Kommissionen vedtager senest den 31. december 2019, og efter høring af relevante interessenter, en gennemførelsesretsakt, der fastsætter de tekniske betingelser for en effektiv gennemførelse af den ordning, der er omhandlet i denne artikels stk. 10, herunder en tidsplan for en uforbindende testfase på nationalt plan, og præciserer, på hvilken måde ordningen er et supplement til de i artikel 11 omhandlede energiattester.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 26, stk. 3.

(*3) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/94/EU af 22. oktober 2014 om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer (EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1)."

(*4) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).«"

6)

Artikel 10, stk. 6, affattes således:

»6. Medlemsstaterne sammenkæder deres finansielle foranstaltninger til energieffektivitetsforbedringer inden for renovering af bygninger med planlagte eller gennemførte energibesparelser, som fastsættes ved hjælp af et eller flere af følgende kriterier:

a)

den energimæssige ydeevne for det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, i hvilket tilfælde det udstyr eller materiale, der anvendes til renoveringen, skal installeres af en installatør med det relevante certificerings- eller færdighedsniveau

b)

standardværdier til beregning af energibesparelser i bygninger

c)

de forbedringer, der er opnået som følge af en sådan renovering, ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen

d)

resultatet af et energisyn

e)

resultatet af en anden relevant, gennemsigtig og forholdsmæssig metode, som viser forbedringen af den energimæssige ydeevne.

6a. Databaser til energiattester skal gøre det muligt at indsamle data om det målte eller beregnede energiforbrug i de omfattede bygninger, herunder som minimum offentlige bygninger, for hvilke der i henhold til artikel 12 er udstedt en energiattest som omhandlet i artikel 13.

6b. Som minimum aggregerede anonymiserede data, der opfylder EU-krav og nationale krav til databeskyttelse, stilles til rådighed efter anmodning med henblik på statistiske og forskningsmæssige formål og for bygningsejeren.«

7)

Artikel 14 og 15 affattes således:

»Artikel 14

Eftersyn af varmeanlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssige eftersyn af de tilgængelige dele af varmeanlæg eller anlæg til kombineret rumopvarmning og ventilation med en nominel nytteeffekt på over 70 kW, som f.eks. varmereproducerende enheder, kontrolsystemer og cirkulationspumpe(r), der anvendes til opvarmning af bygninger. Eftersynet skal omfatte en vurdering af den varmereproducerende enheds effektivitet og dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov, og, hvis det er relevant, tage hensyn til varmeanlæggets eller anlægget til kombineret rumopvarmning og ventilations kapacitet til at optimere ydeevnen under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold.

Hvis der ikke er foretaget ændringer i varmeanlægget eller i anlægget til kombineret rumopvarmning og ventilation eller i bygningens opvarmningsbehov, siden et eftersyn er blevet gennemført i henhold til dette stykke, kan medlemsstater vælge at undlade at kræve en ny vurdering af den varmereproducerende enheds dimensionering.

2. Tekniske bygningsinstallationer, der udtrykkeligt er omfattet af et aftalt kriterium for energimæssig ydeevne eller af en kontraktlig ordning om et aftalt niveau for forbedring af energieffektiviteten, f.eks. en kontrakt om energimæssig ydeevne, eller som drives af en driftsansvarlig eller en netoperatør, og som derfor er underlagt foranstaltninger til overvågning af ydeevnen for så vidt angår installationer, er undtaget fra kravene i stk. 1, forudsat at den samlede virkning af en sådan tilgang svarer til virkningen af stk. 1.

3. Som alternativ til stk. 1, og under forudsætning af at den samlede virkning svarer til virkningen af stk. 1, kan medlemsstaterne vælge at træffe foranstaltninger for at sikre rådgivning til brugerne vedrørende udskiftning af varmereproducerende enheder, andre ændringer af varmeanlægget eller af anlægget til kombineret rumopvarmning og ventilation og alternative løsninger til vurdering af effektiviteten og dimensioneringen af nævnte anlæg.

Inden anvendelse af de i dette stykkes første afsnit omhandlede alternative foranstaltninger dokumenterer hver enkelt medlemsstat i en rapport til Kommissionen ækvivalensen af disse foranstaltningers effekt i forhold til effekten af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

En sådan rapport forelægges i overensstemmelse med gældende planlægnings- og indberetningsforpligtelser.

4. Medlemsstaterne fastsætter de krav, der skal sikre, hvis det er teknisk og økonomisk muligt, at erhvervsbygninger, der har varmeanlæg eller kombinerede rumopvarmnings- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 290 kW, udstyres med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer senest i 2025.

Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemerne skal være i stand til:

a)

løbende at overvåge, registrere, analysere og give mulighed for at tilpasse energiforbruget

b)

at benchmarke bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske bygningsforvaltning, om mulighederne for at forbedre energieffektiviteten, og

c)

at give mulighed for kommunikation med opkoblede tekniske bygningsinstallationer og andre apparater inde i bygningen og være interoperable med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer beskyttet teknologi, udstyr og producenter.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte krav, der skal sikre, at beboelsesejendomme udstyres med:

a)

funktionen kontinuerlig elektronisk overvågning, som måler installationernes effektivitet og underretter bygningsejere eller -forvaltere, når effektiviteten er faldet væsentligt, og når det er tid at vedligeholde installationen, og

b)

effektive kontrolfunktioner, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution, lagring og anvendelse af energi.

6. Bygninger, der opfylder kravene i stk. 4 eller 5, er undtaget fra kravene i stk. 1.

Artikel 15

Eftersyn af klimaanlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssige eftersyn af de tilgængelige dele af klimaanlæg eller kombinerede klima- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 70 kW. Eftersynet skal omfatte en vurdering af klimaanlæggets effektivitet og dets dimensionering i forhold til bygningens kølebehov og, hvis det er relevant, tage hensyn til klimaanlæggets eller det kombinerede klima- og ventilationsanlægs kapacitet til at optimere ydeevnen under typiske eller gennemsnitlige driftsforhold.

Hvis der ikke er foretaget ændringer i klimaanlægget eller det kombinerede klima- og ventilationsanlæg eller i bygningens kølebehov, siden et eftersyn er blevet gennemført i henhold til dette stykke, kan medlemsstaterne vælge at undlade at kræve en ny vurdering af dimensioneringen af klimaanlægget.

Medlemsstater, der opretholder strengere krav i medfør af artikel 1, stk. 3, er fritaget for pligten til at meddele dem til Kommissionen.

2. Tekniske bygningsinstallationer, der udtrykkeligt er omfattet af et aftalt kriterium for energimæssig ydeevne eller af en kontraktlig ordning om et aftalt niveau for forbedring af energieffektiviteten, f.eks. en kontrakt om energimæssig ydeevne eller som drives af en driftsansvarlig eller en netværksoperatør, og som derfor er underlagt foranstaltninger til overvågning af ydeevnen for så vidt angår installationer, er undtaget fra kravene i stk. 1, forudsat at den samlede virkning af en sådan metode svarer til virkningen af stk. 1.

3. Som alternativ til stk. 1, og under forudsætning af at den samlede virkning svarer til virkningen af stk. 1, kan medlemsstaterne vælge at træffe foranstaltninger for at sikre rådgivning af brugere vedrørende udskiftning af klimaanlæg eller kombinerede klima- og ventilationsanlæg, andre ændringer af klimaanlæg eller kombinerede klima- og ventilationsanlæg og alternative løsninger til vurdering af disse anlægs effektivitet og passende størrelse.

Inden anvendelsen af de i dette stykkes første afsnit omhandlede alternative foranstaltninger dokumenterer hver enkelt medlemsstat i en rapport til Kommissionen ækvivalensen af disse foranstaltningers effekt i forhold til effekten af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

En sådan rapport skal desuden forelægges i overensstemmelse med de gældende planlægnings- og indberetningsforpligtelser.

4. Medlemsstaterne fastsætter de krav, der skal sikre, hvis det er teknisk og økonomisk muligt, at erhvervsbygninger, der har et klimaanlæg eller et kombineret klima- og ventilationsanlæg med en nominel nytteeffekt på over 290 kW, udstyres med bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer senest i 2025.

Bygningsautomatiserings- og kontrolsystemerne skal være i stand til:

- a)
løbende at overvåge, registrere, analysere og give mulighed for at tilpasse energiforbruget
- b)
at benchmarke bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske bygningsforvaltning, om mulighederne for at forbedre energieffektiviteten, og
- c)
at give mulighed for kommunikation med opkoblede tekniske bygningsinstallationer og andre apparater inde i bygningen, og være interoperable med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer af beskyttet teknologi, udstyr og producenter.

5. Medlemsstaterne kan fastsætte krav, der skal sikre, at beboelsesejendomme udstyres med:

- a)
funktionen kontinuerlig elektronisk overvågning, som måler installationernes effektivitet, og underretter bygningsejere eller -forvaltere, når effektiviteten er faldet væsentligt, og når det er tid at vedligeholde installationen, og
- b)
effektive kontrolfunktioner, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution, lagring og anvendelse af energi.

6. Bygninger, der opfylder kravene i stk. 4 eller 5, er undtaget fra kravene i stk. 1.«

8)

Artikel 19 affattes således:

»Artikel 19

Gennemgang

Kommissionen, bistået af det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 26, gennemgår dette direktiv senest den 1. januar 2026 i lyset af de erfaringer, der er opnået, og de fremskridt, der er gjort, under dets anvendelse, og forelægger om nødvendigt forslag.

Som led i denne gennemgang undersøger Kommissionen, hvordan medlemsstaterne kan anvende integrerede metoder for kvarterer eller bydele i Unionens bygnings- og energieffektivitetspolitik samtidigt med, at det sikres, at alle bygninger opfylder mindstekravene til energimæssig ydeevne, f.eks. ved hjælp af samlede renoveringsplaner, der gælder for en række bygninger i et geografisk område i stedet for en enkelt bygning.

Kommissionen vurderer navnlig behovet for yderligere at forbedre energiattester i overensstemmelse med artikel 11.«

9)

Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Gennemførlighedsundersøgelse

Kommissionen foretager inden 2020 en gennemførlighedsundersøgelse, der belyser mulighederne og tidsaspektet for indførelse af eftersyn af separate ventilationsanlæg og et frivilligt bygningsrenoveringspas, som er et supplement til energiattester, med henblik på at sikre en langsigtet, trinvis renoveringsplan for en bestemt bygning, der er baseret på kvalitetskriterier, i forlængelse af et energisyn og skitserende de relevante foranstaltninger og renoveringer, der kan forbedre den energimæssige ydeevne.«

10)

Artikel 20, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaterne oplyser navnlig ejere eller lejere af bygninger om energiattester, herunder om deres formål og målsætning, om omkostningseffektive foranstaltninger og, hvor det er relevant, om finansielle instrumenter med henblik på at forbedre bygningens energimæssige ydeevne og om udskiftning af kedler til fossile brændsler med mere bæredygtige alternativer. Medlemsstaterne giver oplysningerne ved hjælp af tilgængelige og gennemsigtige rådgivningsværktøjer såsom renoveringsrådgivning og one-stop-shops.«

11)

Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, 8 og 22, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, 8 og 22 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, 8 eller 22 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

12)

Artikel 24 og 25 udgår.

13)

Artikel 26 affattes således:

»Artikel 26

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.«

14)

Bilagene ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Ændringer til direktiv 2012/27/EU

Artikel 4 i direktiv 2012/27/EU affattes således:

»Artikel 4

Renovering af bygninger

En første version af medlemsstaternes langsigtede strategi for tilvejebringelse af investeringer i renovering af den nationale masse af både offentlige og private beboelses- og erhvervsejendomme offentliggøres senest den 30. april 2014 og ajourføres derefter hvert tredje år og forelægges Kommissionen som led i de nationale energieffektivitetshandlingsplaner.«

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 10. marts 2020. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2010/31/EU eller 2012/27/EU gælder som henvisninger til nævnte direktiver som ændret ved nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 30. maj 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

(1) EUT C 246 af 28.7.2017, s. 48.

(2) EUT C 342 af 12.10.2017, s. 119.

(3) Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2018.

(4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

(5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13)

(6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/148/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest (EUT L 330 af 16.12.2009, s. 28).

(7) Gem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1).

(8) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

(9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(10) Kommissionens henstilling (EU) 2016/1318 af 29. juli 2016 om retningslinjer for fremme af næsten energineutrale bygninger og bedste praksis for at sikre, at alle nye bygninger er næsten energineutrale senest i 2020 (EUT L 208 af 2.8.2016, s. 46).

(11) EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

BILAG

I bilagene til direktiv 2010/31/EU foretages følgende ændringer:

1)

Bilag I ændres således:

a)

Punkt 1 affattes således:

»1.

En bygnings energimæssige ydeevne bestemmes på grundlag af beregnet eller faktisk energiforbrug og skal afspejle typisk energiforbrug til rumopvarmning, rumkøling, varmt brugsvand, ventilation, indbygget belysning og andre tekniske bygningsinstallationer.

En bygnings energimæssige ydeevne udtrykkes ved en numerisk indikator for primærenergiforbrug i kWh/(m²/år) med henblik på både energiattestering og opfyldelse af mindstekravene til energimæssig ydeevne. Den metode, der anvendes til at bestemme en bygnings energimæssige ydeevne, skal være gennemskuelig og åben for innovation.

Medlemsstaterne beskriver deres nationale beregningsmetoder i henhold til de nationale bilag til de overordnede standarder, dvs. ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1, and 52018-1, der er udarbejdet i medfør af mandat M/480 givet til Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN). Denne bestemmelse udgør ikke en retlig kodifikation af disse standarder.«

b)

Punkt 2 affattes således:

»2.

Energibehovet til rumopvarmning, rumkøling, varmt brugsvand, ventilation, belysning og andre tekniske bygningsinstallationer beregnes for at optimere de niveauer for sundhed, indendørs luftkvalitet og komfort, der er defineret af medlemsstaterne på nationalt eller regionalt plan.

Beregningen af primærenergi baseres på primærenergifaktorer eller vægtningsfaktorer pr. energibærer, der kan baseres på nationale, regionale eller lokale årlige, og eventuelt også sæsonbestemte eller månedlige, vægtede gennemsnit eller på mere specifikke oplysninger for individuelle lokale anlæg.

Primærenergifaktorerne eller vægtningsfaktorerne defineres af medlemsstaterne. Ved anvendelsen af nævnte faktorer til beregning af den energimæssige ydeevne sikrer medlemsstaterne, at klimaskærmens optimale energimæssige ydeevne tilstræbes.

Ved beregningen af primærenergifaktorerne med henblik på beregning af bygningers energimæssige ydeevne kan medlemsstaterne tage højde for vedvarende energikilder, som leveres ved hjælp af energibæreren, og vedvarende energikilder, der produceres og anvendes på stedet, forudsat at det sker på et ikkediskriminerende grundlag.«

c)

Følgende punkt indsættes:

»2a.

Medlemsstaterne kan, for at udtrykke en bygnings energimæssige ydeevne, definere yderligere numeriske indikatorer for det samlede ikkevedvarende og vedvarende primærenergiforbrug og for drivhusgasemissioner produceret i kg CO₂/(m²/år).«

d)

Punkt 4, indledningen, affattes således:

»4.

Den positive virkning af følgende forhold tages i betragtning:«

2)

Følgende bilag indsættes:

»BILAG Ia

Fælles generel ramme for vurdering af bygningers intelligensparathed

1.

Kommissionen fastsætter definitionen af indikatoren for intelligensparathed og en metode til dens beregning for at kunne vurdere en bygnings eller bygningsenheds kapacitet til at tilpasse driften til beboerens og nettets behov og for at kunne forbedre energieffektiviteten og den samlede ydeevne.

Indikatoren for intelligensparathed skal omfatte funktioner til sikring af øgede energibesparelser, bedre benchmarking og større fleksibilitet samt bedre funktionalitet og kapacitet som følge af mere indbyrdes forbundet og intelligent udstyr.

Metoden skal tage højde for en række funktionaliteter, herunder intelligente målere, bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, selvregulerende enheder til reguleringen af den indendørs lufttemperatur, indbyggede husholdningsapparater, ladestandere til elektriske køretøjer, energilagring og detaljerede funktioner for og interoperabilitet af nævnte funktionaliteter, såvel som fordele for de indendørs klimaforhold, energieffektiviteten, ydeevneniveauerne og den muliggjorte fleksibilitet.

2.

Metoden skal bygge på tre nøglefunktioner vedrørende bygningen og dens tekniske bygningsinstallationer:

a)

evnen til at opretholde ydeevnen med hensyn til energi og bygningens drift gennem tilpasning af energiforbruget, f.eks. gennem anvendelsen af energi fra vedvarende kilder

b)

evnen til at tilpasse driftsmåden til beboerens behov under behørig hensyntagen til brugervenligheden, opretholdelsen af sunde indendørs klimaforhold og evnen til at rapportere om energiforbruget, og

c)

fleksibiliteten i en bygnings samlede efterspørgsel efter elektricitet, herunder dens evne til at give mulighed for aktiv og passiv såvel som implicit og eksplicit efterspørgselsreaktion, for så vidt angår nettet, f.eks. ved hjælp af fleksibilitet og kapacitet til belastningsomfordeling.

3.

Metoden kan endvidere tage hensyn til følgende:

a)

interoperabilitet mellem systemer (intelligente målere, bygningsautomatiserings- og kontrolsystemer, indbyggede husholdningsapparater, selvregulerende enheder til reguleringen af den indendørs lufttemperatur i bygningen og indendørs luftkvalitetssensorer og ventilationer) og

b)

eksisterende kommunikationsnets positive indflydelse, især eksistensen af højhastighedsforberedt fysisk infrastruktur i bygningen såsom den frivillige mærkning »bredbåndsforberedt« og eksistensen af et adgangspunkt for flerfamiliehuse i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU (*1).

4.

Metoden må ikke have negativ indvirkning på eksisterende nationale energiattestordninger og skal bygge på beslægtede initiativer på nationalt plan, idet der tages hensyn til princippet om beboernes ejerskab, databeskyttelse, privatliv og sikkerhed i overensstemmelse med relevant EU-ret om databeskyttelse og privatlivets fred samt de bedste, tilgængelige teknikker til cybersikkerhed.

5.

Metoden skal angive det mest hensigtsmæssige format for indikatorparameteren for intelligensparathed, der skal være enkel, gennemsigtig og let forståelig for forbrugere, ejere, investorer og deltagere på markedet for efterspørgselsreaktion.

3)

Bilag II ændres således:

a)

Punkt 1, første afsnit, affattes således:

»De kompetente myndigheder eller de organer, til hvilke de kompetente myndigheder har uddelegeret ansvaret for at gennemføre systemet for uvildig kontrol, udtager en stikprøve af alle årligt udstedte energiattester og kontrollerer disse attester. Stikprøven skal være af en tilstrækkelig størrelse for at sikre statistisk signifikante resultater med hensyn til overholdelse.«

b)

Følgende punkt tilføjes:

»3.

Når der tilføjes oplysninger til en database, skal de nationale myndigheder have mulighed for at se, hvem der har tilføjet oplysningerne, med henblik på overvågnings- og kontrolformål.«

(*1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation (EUT L 155 af 23.5.2014, s. 1).«